

KURJER ZACHODNI

»ISKRA«

Dziennik polityczny, gospodarczy i literacki.

ROK XIX.

SOSNOWIEC,

WTOREK, 26 CZERWCA 1928 R.

Nr. 174.

Prenumerata miesięczna

Zł. 3.50.

Konto czekowe P. K. O. — Warszawa — 61.553.

Cena egzemplarza 20 groszy.

Nobile uratowany-Amundsen dał znak życia.

Część towarzyszków generała Nobilego skazana na śmierć wśród lodów.

WYBAWCA GENERALA UWIEJONY NA ZDRADLIWEJ KRZE LODOWEJ WRAZ Z DWOMA ROZBITKAMI Z „ITALJI”.

Warszawa, 25.6. (tel. wł.) Donoszą ze Sztokholmu, że generał Nobile został uratowany przez Szweda kapitana Lundberga.

W ostatnich chwilach przed wyratowaniem Nobile kilkakrotnie wołał o pomoc przy pomocy radjoaparatu, informując stacje ratunkowe, że lody, na których znajduje się jego obóz zaczynają się kruszyć i poruszać w kierunku północnym.

Nobile i jego towarzysze przez całą noc ostatnią walczyli z rozpaczą przeciwko posuwającemu się na północ lodom.

Wskutek przesłakowania z jednej kry na drugą Nobile złamał sobie nogę.

Otrzymałszy takie rozpaczliwe wiadomości, szwedzki samolot trzymający w powietrzu broni i akumulatorów oraz innego materiału natychmiast wrócił do Sztokholmu, zabrał do samolotu urządzenia do lądowania, poczem natychmiast odleciał do grupy Nobilego i wylądował na poruszających się lodach, co było mistrzowską poprostu sztuką lotniczą.

Nobile na pokładzie samolotu przybył już do Kingsbay.

LOS POZOSTAŁYCH.

Sztokholm, 25.6. (PAT.) Porucznik Lundberg, który zabrał na swym samolocie generała Nobile, oświadczył, że członkowie ekspedycji są naogół dobrze wyekwipowani i posiadają zapasy żywności, mogące wystarczyć na dwa miesiące.

NOWY WIĘZIEŃ LODÓW.

Sztokholm, 25.6. (PAT.) Oficjalny raport, złożony przez lotników szwedzkich, stwierdza, że generał Nobile został zabrany przez szwedzki samolot wojskowy, pilotowany przez porucznika Lundberga.

Generał Nobile ma złamaną nogę. Ten sam samolot, prowadzony przez wymienionego lotnika, w towarzystwie szwedzkiego hydroplanu odleciał o godz. 4 rano w celu zabrania dwóch pozostałych członków ekspedycji ge-

nerała Nobile, z których jeden jest ciężko ranny.

W czasie lądowania aparat doznał uszkodzenia.

Lotnik dostał się bez szwanku na kry.

Szwedzkie ministerstwo obrony oraz szef lotnictwa szwedzkiego rozpo-

częli natychmiast przygotowania do wysłania samolotu tego typu na Sztokholmu.

SKAZANI NA ŚMIERĆ.

Warszawa, 25.6. (Tel. wł.) Nadeszły tu takie wiadomości, że oddzielną grupę poniesioną z balonem aerostatu „Italja” znaleziono na północnym wschodzie od miejsca wyratowania gen. Nobile.

Grupa ta znajduje się w beznadziejnej sytuacji.

NOBILE CIĘŻKO CHORY.

Warszawa, 25.6. (Tel. wł.) Wyratowany gen. Nobile znajduje się w groźnym stanie, ponieważ wpływ krwi połączonej z gorączką skomplikował chorobę generała.

Lekarze spodziewają, że szczęśliwie przeprowadzą kurację.

WIEŚCI OD AMUNDSENA.

Warszawa, 25.6. (Tel. wł.) Sowiecki łamacz lodów „Małygin”, znajdujący się obecnie na północnym wschodzie od wyspy Niedźwiedziej musiał zmienić kierunek, ponieważ lody zatrasowały mu drogę.

Stara on się przebić obecnie w kierunku ziemi Franciszka Józefa.

Na 78 st. szerokości otrzymał „Małygin” kilkakrotnie sygnały radiowe, pochodzące od Amundseny tak, że istnieje przypuszczenie, że Amundsen znajduje się z hydroplanem „Latham” w pobliżu wyspy Niedźwiedziej.

Równocześnie radiostacja wyspy Ingoy donosi, że otrzymała połączenie z Amundsenem, który prosił, ażeby radio stację wyspy Niedźwiedziej dokładnie informowano o stosunkach pogody i przesuwaniu się lodów oraz możliwościach lądowania.

Równocześnie instytut geograficzny w Tromsø uzyskał krótkie połączenie radiowe z Amundsenem.

Posel W. Baczyński

W NOWYM MIESZKANIU

Warszawa, 25.6. (AW.) Aresztowany przed paru dniami poseł komunistyczny Władysław Baczyński został dziś przewieziony z aresztu śledczego do więzienia przy ul. Chmielnej.

Natomiast Menachim Gerholz i Baczewski, którzy ukrywali Baczyńskiego, zostali zwolnieni i oddani pod dozór policyjny.

Przesłanie budżetu

DO RADY MINISTRÓW.

Warszawa, 25.6. (tel. wł.) W dniu dzisiejszym marszałek Senatu Szymański przesłał do prezydium Rady ministrów budżet na r. 1928-29 wraz z ustawą skarbową, uchwaloną w ubiegły piątek przez Senat.

Plenarne posiedzenie

RADY SAMORZĄDOWEJ.

Warszawa, 25.6. (AW.) W pierwszych dniach lipca zwołane ma być posiedzenie plenarne Rady samorządowej przy Min. spraw wewn.

Rada samorządowa obradować ma nad nowo opracowanym projektem ustawy, ujednoliciącej ustrój samorządu gminnego miejskiego i wiejskiego w Polsce.

Najukochańsza nasza córeczka ś. p.

Danusia Zofja Zającówna

ucz. kl. I-szej Gimnazjum Żeńskiego w Dąbrowie,

po długich i ciężkich cierpieniach, zasnęła w Bogu dn. 24 czerwca 1928 r. przeżywszy lat 10.

Wyprowadzenie drogi nam zwłok z domu Huty Bankowej przy ul. Zeromskiego Nr 3 do kościoła parafialnego, a potem na cmentarz miejscowy nastąpi we wtorek dn. 26 bm. o godz. 4 i pół po południu.

Nabożeństwo żałobne za spokój Jej jasnej duszyczki odbędzie się 3 lipca we wtorek o godz. 8 rano, o czym wszystkich życzliwych zawiadamiają pogrążeni w nieutulonym żalu

RODZICE, BRAT i RODZINA.

Międzynarodowy kongres pokoju w Warszawie.

BIORĄ W NIM UDZIAŁ DELEGACJE 20 NARODOWOŚCI.

Warszawa, 25.6. (PAT.) Dziś o godz. 11 przed południem w sali obrad Rady miejskiej odbyło się uroczyste otwarcie 26-tego międzynarodowego kongresu pokoju w obecności przedstawicieli Rządu, ciał prawodawczych i przedstawicieli dyplomatycznych.

Przy stole prezydalnym zasiadli: prezes Thugutt, sen. La Fontaine, prof. Quidde, dr. v. Gerlach, red. „Welt am Montag”, Le Foyer, dr. Haberland, Henri Golay, dr. Polak, sen. Posner i mec. Łypaciewicz.

Obrady kongresu otworzył prezes Thugutt.

Następnie przemawiał wiceminister spraw zagranicznych p. Alfred Wysocinski, witając w imieniu Rządu członków kongresu. Kongres, który Was zebrał w stolicy Polski — mówił m. in. p. wice-minister — powinien przyczynić się do utrwalenia na całym świecie przekonania, że praca, poświęcona konsolidacji zasad pokojowych, na których powinno się opierać życie międzynarodowe, jest najpoważniejszym zadaniem naszej ge-

neracji, która, znikając, winna zostawić światu absolutną wiarę w zachowanie traktatów i poczucie wzajemnego zaufania narodów. Następnie w imieniu miasta powitał uczestników kongresu prezydent miasta Słomiński. Dalej zabrał głos sen. La Fontaine, prezes Rady międzynarodowego biura pokoju, stwierdzając, że obrady genewskie dotychczas nie wydały w najważniejszych sprawach praktycznych rezultatów, w szczególności w sprawie rozbrojenia i w sprawach ekonomicznych, co ujawniło się podczas konferencji rozbrojeniowej i kongresu ekonomicznego w zeszłym roku. Dalej witali zjazd p. Posner, p. Łypaciewicz oraz szereg przedstawicieli organizacji krajowych i delegacji zagranicznych.

Na zakończenie sekretarz biura kongresu odczytał depesze, nadesłane z życzeniami od szeregu wybitnych pacyfistów i organizacji pokojowych. W pierwszym inauguracyjnym posiedzeniu wzięły udział delegacje 20 narodowości w liczbie stu kilkudziesięciu osób.

Projekt wielostronnego traktatu przeciwwojennego.

MIALBY ON OBJĄĆ 15 PAŃSTW.

Londyn, 25.6. (PAT.) Prasa dzisiaj podaje tekst noty wystosowanej przez sekretarza stanu Kelloga do państw europejskich, w sprawie zawarcia wielostronnego traktatu przeciwwojennego.

Nota przewiduje, że traktat obejmie wszystkie państwa, które podpi-

sały traktat lokareński i dominja brytyjskie, rozszerzając tym sposobem udział w przyszłym traktacie przeciwwojennym na 15 państw, a mianowicie: Stany Zjednoczone, Wielką Brytanię i jej dominja, Francję, Niemcy, Włochy, Japonię, Belgię, Polskę i Czechosłowację.

Długotrwałe przesilenie rządowe w Niemczech.

ZAPOWIEDŹ UTWORZENIA GABINETU „WYBITNYCH OSOBISTOŚCI”

Berlin, 25.6. (PAT.) Rokowania o utworzenie gabinetu znajdują się oficjalnie jeszcze w stadium prób utworzenia t. zw. koalicji weimarskiej, tj. koalicji, do którejby niemiecka partja ludowa nie należała.

Jest to jednak tylko pozorny stan, ponieważ w gruncie rzeczy poseł Müller

już rozpoczął pertraktacje o utworzenie pod swoim przewodnictwem t. zw. gabinetu wybitnych osobistości, do którego zresztą weszliby niemal wszyscy ci sami ministrowie, którzy przewidywano, że na przedstawicieli swych stronnictw w gabiniecie oficjalnej wielkiej koalicji stronnictw.

Konferencja biskupów

CAŁEJ POLSKI.

Częstochowa, 25.6. (Tel. wł.) W dn. 26 i 27 bm. odbędzie się w Częstochowie zjazd oraz doroczna konferencja wszystkich biskupów polskich z całego kraju. Na zjazd ten przybywają z Poznania: ks. prymas kard. Hlond, nuncjusz apostolski arcyb. Marmaggi wraz z szambelanem nuncjatury oraz biskup sufragan poznański ks. Radoński.

W poniedziałek do kościoła w drodze do Częstochowy zatrzymali się w Wieluniu, gdzie zostali powitani przez biskupa Kubinę, poczem samochodami przybyli tegoż dnia na Jasną Górę.

Posiedzenie Rady ministrów

W SPRAWACH BUDŻETOWYCH.

Warszawa, 25.6. (Tel. wł.) Dziś o godzinie 12 w południe odbyło się na zamku pod przewodnictwem Prezydenta Rzplitej przy udziale marszałka Piłsudskiego i wicepremiera Bartla posiedzenie Rady ministrów, poświęcone sprawom budżetu państwowego. Posiedzenie trwało trzy kwadranse.

PRZEGŁĄD PRASY

Wywiad z pacyfistą.

W Warszawie odbywa swe obrady międzynarodowy kongres pokoju, w którym udział biorą pacyfści z całego świata. „Epoka” zamieszcza charakterystyczny wywiad z prezesem międzynarodowego biura pokoju, senatorem Henrykiem La Fontaine, b. delegatem Belgii do Ligi Narodów. Rozmowa rozpoczęła została od propozycji Kelloga pokuti wyłączonego wojnę i miała przebieg następujący:

— Co sądzi pan o niej, panie senatorze? — Stała się ona niezbędna obecnie ze względu na kombinację wyborów. Ruch pacyficzny wzrasta bowiem ostatnio w Stanach Zjednoczonych dość poważnie, choć niechęć dla Ligi Narodów jeszcze niedostatecznie osłabła. Amerykańska „Prevention of War Association” liczy coraz więcej członków. Trzeba więc było dać pewien dowód pacyfistyczny zamiarów rządu bez angażowania się genewskiego.

— Zgodzi się pan senator niewątpliwie z tem, że tendencja do zmiany traktatów byłaby zarzewiem przyszłej wojny i dlatego powinna być przez rządy wstrzymana, a nie tylko teoretycznym pacyfistom zwalczana? I z tem również że np. obywatela zarówno Belgii jak i Polski muszą njmować stan obywatela państwa, jako skuteczną profilaktykę przeciw wojnie? — Zupełnie słusznie! Co innego konieczność, a co innego intencja. Co do konieczności Polski nie mam zresztą wątpliwości. Piękna deklaracja pokojowa ministra Zaleskiego w Lidze Narodów była jednym z najwymowniejszych jej dowodów. I dlatego uważam Polskę za kraj bardzo — z konieczności — zmiłitaryzowany, lecz nie militarystyczny. A to jest bardzo zasadniczą różnicą!

W zrozumieniu konieczności nie zwalczam bynajmniej np. służby wojskowej w mojej ojczyźnie. Przeciwnie, choć brzmi to paradoksalnie, jestem przeciwny zmniejszeniu kontyngentu rekruta, świeżo u nas uchwalonemu, według którego niemal trzecia część ludności jest zwolniona od obowiązku służby wojskowej. Bo jako socjalista, jestem zwolennikiem równości. Wiem, że uchylać się będą od tego obowiązku ludzie raczej materialnie dobrze sytuowani ze szkoda wariantu uboższych. Niech więc czas służby będzie zmniejszony, lecz powszechność obowiązku przetrzymajmy.

— Dochodźmy więc, panie senatorze, do wniosku, że w obecnych warunkach idea pokoju powszechnego droga rozbrojenia jest jeszcze nieizrealna? — A tak... Bynajmniej nie ukrywam i na każdym kroku to powtarzam że pacyfikacja świata musi nastąpić najpierw w umysłach, to zaś nastąpi, gdy wszystkie nasze dotychczasowe pojęcia będą dosłownie przewrócone do góry nogami.

W obecnych warunkach jesteśmy zbyt wielkimi partykularystami. Czujemy się przede wszystkim obywatelami miasta, potem coraz szerszych podziałek administracji państwowej, potem obywatelami państwa, dalej części świata i dopiero na samym szczycie tej piramidy obywatelami wszechświata. Odeń te piramidy trzeba odwrócić. Wtedy dopiero będzie ona logiczną budowlaną. Jej wielką szeroką podstawą będzie cały świat a szczytem dopiero najmniejsza jednostka administracyjna. Wówczas dopiero wszechświat stanie się wspólną ojczyzną ludzkości. Będziemy przede wszystkim obywatelami świata całego...

— Zniesienie granic... Rzecz jeszcze daleka...

— Dojdzie i do tego i to, moim zdaniem, najpierw przez zniesienie granic ekonomicznych. To utworzy drogę reszcie. Konieczności gospodarcze zniszcza do tego. A wówczas odpadnie główny powód wojen...

— A wskazówka na dzień dzisiejszy... — Narazie robie regionalne „Locarna”. Francja jakoś doszła do porozumienia z Niemcami. Postarajcie się i wy. Nietylko z Niemcami. Wogóle jakiejś szersze Locarno wschodnie. Tembardziej, że właściwie całego niebezpieczeństwa wojny niema. Nie może z nami wojować Rosja, bo natychmiast miałaby świeży przewrót (który, moim zdaniem, jak wtótce nastąpi — nikła mniejszość nie może długo rządzić państwem). Niemcy nie, bo nie chcą tak doszczętnie się nie skompromitować, jak tytoleńi militarnym niemiecki. A jednak takie „Locarna” bardzo pacyfikują umysły. To dziś jest najważniejsze...

Żydzi a higiena.

W niedzielę odbyło się w Warszawie otwarcie I-go krajowego zjazdu lekarskiego, zwanego przez T-wo ochronę zdrowia ludności żydowskiej „Toz”. Jest rzeczą zupełnie naturalną, że zjazd, któremu przyswierać jako cel higienę społeczną wśród niezmierznie zamieszkałych pod tym względem mas żydowskich, jest gdużem pochwały. Niestety jednak (jak wszędzie, tak i podczas tej humanitarnej imprezy nie zabrakło żydzi powściągnąć swego „arozanckiego” impetu w stosunku do narodu i państwa polskiego, co niebacznie oświadczył „Nasz Przegląd”. „Nasz” — to znaczy żydowski. Mianowicie podaje on następującą treść przemówienia powitalnego posła Grünbauma na zjeździe: „Zjazd ten ma zadanie historyczne — za-

naczyć na wstępie pos. Grünbaum. Po raz pierwszy w Polsce lekarze żydowscy zjeżdżają się, by omówić sprawę zdrowotności ludności żydowskiej. Przy rozważaniu tej tak ważnej sprawy wzięto pod uwagę nie tylko momenty natury medycznej, lecz i narodowej.

Nie ulega przecież wątpliwości, że warunki ekonomiczne, społeczne i prawno-polityczne wpływają na warunki zdrowotne ludności żydowskiej. Byłoby przestępstwem ze strony organizacji społecznej, gdyby chciała ukryć z jakichkolwiek przyczyn podłoże fatalnego stanu zdrowotności ludności żydowskiej.

A zatem według posła Grünbauma „fatalny” stan zdrowia ludności żydowskiej jest wynikiem m. in. narodowych i prawno-politycznych stosunków w Polsce. A więc trzeba się domyslać, że panuje tu ucisk, bicia

żydów i uniedostępnianie im Kas chorych, kolonii wakacyjnych czy innych instytucji sanitarnych. A może to chodzi o egzekutora podatkowego lub policjanta, na którego widok niewypelniający ustaw podatkowych lub przepisów sanitarnych żydek dostaje „a grojse chorobe”? Trudno się uisoić, nieczepiając się w tej przerysowanej robocie usiłującej niechlujstwo, brud, niehig. sposób życia żydów spędzić na państwo polskie, którego rozporządzeń sanitarnych własnie żydzi najczęściej nie wykonują, mimo heroicznych wysiłków stróżów bezpieczeństwa, jak na to najwyraźniej wskazują protokoły policyjne.

Nowa era gospodarcza Francji

PO UCHWALENIU STABILIZACJI FRANKA.

Paryż, 25-6. (PAT.) Dzienniki jednogłośnie podkreślają doniosłe znaczenie stabilizacji, której uchwalenie „Le Matin” nazywa wypadkiem historycznym, rozpoczynającym nową erę gospodarczą.

„Excelsior” zaznacza, że reforma jest widocznie doskonała, gdy wszystkie

stronictwa przypisują sobie w stosunku do niej prawo ojcostwa.

„L’Avenir” sądzi, że radykalowie odznaczyli się, przyjmując z całą odwagą odpowiedzialność, lecz że w ten sposób zobowiązali się też do ułatwienia Poincaremu pracy nad ostatnim etapem uzdrowienia państwa.

Austria nie wyda Węgrom Beli Kuhna.

ROZPRAWA PRZECIW KUHNOWI I ROZPOCZYNA SIĘ DZISIAJ.

Wiedeń, 25-6. (AW.) Dziś ogłoszony został urzędowy komunikat władz sądowych, który oświadcza się za niewydaniem Beli Kuhna Węgrom.

Ta uchwała ministerstwa sprawiedliwości nie jest niespodzianką ani dla kół politycznych, ni też dla kół prawniczych które od samego początku przychyliły się z tem, że Kuhn nie zostanie wydany Węgrom.

Z pism tutejszych tylko organ rządowy i większości chrześcijańsko-społecznej „Reichspost” poświęca uchwałę ministerstwa sprawiedliwości dłuższy komentarz, oświadcza m. in., że w myśl prawa i ustawy należałoby wydać Ku-

hna Węgrom, lecz nie można tego uczynić ze względów politycznych.

Wiedeń, 25-6 (AW.). Rozprawa przeciwko B. Kuhnowi rozpocznie się jutro. Ze względu na to, że niedawno zastrzelony został na sali sądowej dziennikarz Wolff, władze sądowe zarządziły osobistą rewizję wszystkich osób, które wejdą na salę rozpraw, nie wyłączając dziennikarzy i członków poselstw zagranicznych oraz zastępców poselstwa węgierskiego.

Aby zapobiec ewent. demonstracjom, gmach sądowy otoczony będzie silnym kordonem straży policyjnej.

W 35 minut do Ameryki i zpowrotem.

REKORD SPRAWNOŚCI TELEGRAFICZNEJ POLSKIEJ POCZTY.

Warszawa, 25-6. (AW.) Rekord sprawności telegraficznej nastąpił w czasie sfinalizowania pożyczki amerykańskiej dla Górnego Śląska.

W dniu decydujących przedstawiciel banków amerykańskich wysłał do Ameryki depesze z urzędu pocztowego przy ul. Fredry o godz. 1 popoł. i już po 35

minutach doręczono mu telegraficzną odpowiedź do hotelu, w którym mieszkał.

Przedstawiciele banków amerykańskich wyrazili swój podziw w związku z tak świetnym funkcjonowaniem naszego telegrafu.

Straszna katastrofa kolejowa.

PAROWÓZ I CZTERY WAGONY RUNĘŁY DO ROWU.

Wrocław, 25-6. (AW.) Dziś o godz. 1 nad ranem w odległości pół klm. od Lubienia wykołcił się pociąg osobowy nr. 7092.

Parowóz wraz z 4 wagonami runął do rowu, przyczem 10 pasażerów odniosło dość znaczne obrażenia cieleśne.

Największe zaś maszynista Wiadysław Manszałek i konduktor Bamaszewski.

Pierwsza w ruchu trwała do godz. 10 rano.

Przyczynę katastrofy ustali docho-

Dywersanci i szpiegzy sowieccy

WPADLI W RECE POLSKIEJ POLICJI.

Łuck, 25-6. (AW.) W związku z nieudanym zamachem na pociąg w dniu 19 bm. policja dokonała w dniu wczorajszym szeregu rewizyj w okolicznych wioskach Kowla.

Aresztowano 40 członków organizacji dywersyjno-szpiegowskiej, którzy — jak słychać — byli równocześnie członka-

mi Polrobu lewicy.

U zatrzymanych znaleziono masę biuły komunistycznej, plany kolejowe i wojskowe.

Aresztowanych odwieziono pod silną eskortą do Kowla i oddano do dyspozycji sędziego śledczego do spraw szczególnej wagi.

Pogodnie i ciepło

BĘDZIE WE WTOREK.

Warszawa, 25-6. (Tel. wł.) Naogół dziś w całej Polsce pochmurno, nieco pogodniej na zachodzie kraju. Temperatura waha się od 12 do 15 stopni, notowania ranne: Warszawa plus 13, Kraków 15, Łwów 15, Poznań 13, Wilno 12, Gdynia 13, Białystok 14, Zakopane 13, Hala Gasiemiecowa 8, Morskie Oko 10, Lublin 13, Tarnopol 13, Bydgoszcz 14.

Na jutro P. I. M. przewiduje następującą pogodę:

Dość pogodnie i ciepło przy słabym ruchu powietrza w całym kraju.

Rekonstrukcja gabinetu

W JUGOSŁAWII?

Wiedeń, 25-6. (A.W.) „N. Fr. Presse” donosi z Białogrodu: Król przyjął dziś na audjencji ministra Vučekewicza, Marinkowicza i Kaszeca.

Jutro będzie u króla przywódca partji chłopsko-demokratycznej Pribicevich.

Audjencje te stoją w związku z rekonstrukcją gabinetu.

Wiedeń, 25-6. (PAT.) Dzienniki donoszą z Białogrodu, że w stanie zdrowia Stefana Radicza nastąpiło pewne polepszenie.

Echa śląskie.

WICEMINISTER ROLNICTWA NA ŚLASKU. W tych dniach bawił na Śląsku wiceminister rolnictwa p. Hamicki, który zwiedził rzecznictwo w Królewskiej Hucie oraz nową centralną targowicę w Mysłowicach. P. wiceminister żywo zainteresował się postępami pracy, informując się szczegółowo o celach i możliwościach rozwojowych targowicy tak odnośnie koniunkcji wewnętrznej, jak i eksportu. Zarazem p. wiceminister przyrzekł daleko idące poparcie w Ministerstwie dla wystawy bydła rzeźnego oraz urządzeń przerobowych mięsnych, która odbędzie się na terenie targowicy z końcem września rb.

FIASKO KOMUNISTYCZNYCH ZABIEGÓW. Zwołana na niedzielę w Katowicach przez komunistów i lewicę P. P. S. konferencja w sprawach górniczych, wykazała zupełny zanik wpływów tych organizacji politycznych na terenie Górnego Śląska, co zresztą zaznaczyło się już przy marcowych wyborach do parlamentu. Na konferencję przybyło zaledwie 80 delegatów, reprezentujących kilkanaście przedsiębiorstw przemysłowych. Podczas obrad wysuwano żądanie podwyżki płac i wprowadzenia 8-godzinnego dnia pracy. Ten drugi postulat jest czysto demagogiczny, gdyż zasada ta obowiązuje już we wszystkich zakładach przemysłowych Śląska i przestrzegana jest skrupulatnie.

SAMOBÓJSTWO POLAKA W WIĘZIENIU NIEMIECKIM. W więzieniu sądu w Zabzu na Śląsku opolskim powiesił się obywatel polski Antoni Pyrczek, pochodzący z Rybnika na Górnym Śląsku. Pyrczek został skazany za kradzież na niebывale wysoką karę 5 lat więzienia. Ostro wyrok wpłynął na tak deprymująco, że targnął się na własne życie.

Wiadomości ze stolicy.

WYBORY DO IZBY PRZEM.-HAN-DLOWEJ. W ub. niedzielę odbyły się wybory sekcji przemysłowej i bankowo-ubezpieczeniowej do Izby przemysłowo-handlowej w Warszawie. Wybory zaś sekcji handlowej nie odbyły się na skutek uprzednio osiągniętego porozumienia między zainteresowanymi organizacjami. Wyborcy zgłaszali się w ciągu całego dnia do 60 komisji wyborczych, rozrzuconych tak w Warszawie, jak i na terenie województwa Warszawskiego. Zgodnie z otrzymanymi informacjami stwierdzić należy, iż frekwencja była naogół słaba. Listy kandydatów, zgłoszone z kurji I-ej (drobny przemysł) wyjdą z wyborów prawdopodobnie niezmiennione. Ostateczne wyniki głosowania ogłoszone będą w dn. 27 lub 28 bm.

KRWAWY SAMOSAD ZŁODZIEI. Po sterunkowy Matejczyk, patrolujący w ub. niedzielę w pocy ulicę Brzeską w Warszawie na Pradze, w pobliżu toru kolejowego zauważył kilkunastu osobników, „masakrujących” palkami i łaskami człowieka, leżącego na ziemi. Na widok policjanta tłum porzucił swą ofiarę i rzucił się do ucieczki. Posterunkowy Matejczyk puścił się w pogoń za uciekającymi i jednego z nich Abrama Siedleckiego zatrzymał. Następnie policjant powrócił do leżącego na ziemi, jak się okazało Wacława Matulewicza zanotował jego nazwisko i wraz ze schwytanym Siedleckim pospieszył do 15 komisariatu. Wieść o zatrzymaniu przez posterunkowego „jakiegoś cywilnego”, lotem błyskawicy rozszła się wśród „autochtonów”, którzy, jak wiadomo, wyznają jedną zasadę: policjant nigdy nie ma racji, zatrzymany jest ofiarą. W mgnieństwie zebrał tłum, który otoczył posterunkowego i rzucił się na niego, usiłując odbić eskortowanego. Posterunkowy nie tracąc fantazji, lewą ręką złapał Siedleckiego za kark, by mu nie uciekł, prawą ręką sięgnął po rewolwer i dał ognia w górę na postrach. Przestraszony ogłosem wystrzału tłum opryszków rozbiegł się, a posterunkowy w spokoju odprowadził Siedleckiego do komisariatu. Zatrzymano go do czasu wyświetlenia sprawy pobicia Matulewicza, który nie chce składać żadnych zeznań. Najprawdopodobniej Matulewicz padł ofiarą t. zw. dimitajry, tj. samosadu złodziejskiego.

Terror komunistyczny.

Jest faktem porażecznie znanym, że w Rosji sowieckiej systemem rządzenia jest terror, że ten terror jest tam w chwili obecnej ani trochę nie mniejszy niż 10 lat temu w chwili wybuchu rewolucji, i że on trwać będzie aż do końca istnienia „czerwonego raju”, gdyż przy jego pomocy jedynie „obroncy ludu” utrzymują się przy władzy. Ale mało kto wie, że komuniści zupełnie planowo i systematycznie stosują terror w państwach niebolszewickich, jako jeden ze środków walki z istniejącymi w nich legalnymi rządami, lub akcją obronną społeczeństwa. Czasami tylko jakieś łaskawe fakty świadczą o istnieniu terrorystycznej akcji bolszewickiej poza granicami SSSR. Takimi faktami alarmującymi opinie publiczną, był np. zamach na cytadelę warszawską, dokonany przez agentów bolszewickich Wierżbickiego i Bagińskiego, którzy, niestety, nosili mundury armii polskiej. Takim faktem było również niedawno morderstwo Trajkowicza, popełnione przez członków poselstwa bolszewickiego w Warszawie, w gmachu tegoż poselstwa, takimi faktami są mordy dokonywane na śniadkach w procesach komunistycznych, wiele innych. Z faktów tych należy korzystać w celu uświadomienia społeczeństwu o terrorze czerwonych katów Rosji, i zachęcania go do walki z zagrożającą nam do Wschodu napalą barbarzyństwa.

Poniżej podajemy w wyjątkach plan akcji terrorystycznej za granicami SSSR, zatwierdzonych przez Komitet Wykonawczy Kominternu na posiedzeniu w dniu 25 kwietnia 1925 roku, i obowiązujący wszystkie organizacje jemu podległe.

1) Rozważenia ogólne. Każda partia komunistyczna może je modyfikować zależnie od rozgłędów lokalnych. 2) Akcja terrorystyczna dzieli się na kategorie: a) działalność jednostkowa skierowana przeciwko grupom lub pojedynczym osobom; b) działalność, mająca na celu zdeorganizowanie ośrodków obrony wojskowej, jak również składów amunicji, broni itd., każdego z państw. (Dla kategorii zamachów są opracowane specjalne instrukcje).

3) Dwie te formy terroru mogą być stosowane niezależnie od siebie, lub też wspólnie.

4) Działalność kategorii a punktu drugiego, ma się przejawiać planowo: a) Czyny terrorystyczne powinny być stosowane do osób, których zniszczenie jest dyktowane istotną koniecznością; b) czyny terrorystyczne stosują się tylko do pewnej kategorii osób (członków parlamentu, wysokich osobistości wojskowych, członków stron ięć politycznych itd.)

5) Po wypracowaniu szczegółowego planu akcji terrorystycznej niezbędna jest rzecz ustalić listę osób, grup i organizacji, przeciwko którym cała akcja jest skierowana. Należy, o ile możliwe, unikać wszelkiego działania przeciwko osobom, cieszącym się rozległą popularnością, ponieważ wymazać ono może niezadowolenie z komunistów w danym kraju.

Należy działać w ten sposób, ażeby jedynym skutkiem zamachu była milcząca zgoda lub obojętna postawa. W razie organizowania czynów terrorystycznych przeciwko grupom pracującym w rządzie należy 1) „usumować” ludzi o działalności reakcyjnej; 2) albo „usumować” systematycznie wszystkie osoby na pewnym określonym stanowisku, ażeby w ten sposób utrudnić ich zastępstwo i doprowadzić do rozprzężenia i demoralizacji w łonie ustroju rządowego; 3) albo wreszcie stosować obie metody równo cznie.

6) Poza „usumowaniem” ważnych osobistości, niezbędna jest rzecz usumować niższych członków administracji, wojsk, marynarki i policji. Czyny te będą szerzyły rozkład wśród podładnych, nastroja ich przeciwko młodszemu i w łączności z ogólną propagandą przeciwrządową, zdeorganizują ostatecznie podstawę wszelkiego rządu: wojsko i policję.

7) Wyluszczone punkty tworzą podstawę dla poszczególnych instruk-

cyj przeznaczonych dla każdego kraju z osobna.

Oto jeszcze jeden dowód wysoce niebezpiecznej działalności komunistycznej, która nie ogranicza się jedynie do przekonywania i oddziały-

wania, ale stosują metodę „usumowania”.

W tym ostatnim wypadku Polska - reagować będzie musiała w myśl słów Mickiewicza: „Gwałt, niechaj się gwałtem odciska”... P. K.

IX zjazd katolicki

I KORONACJA CUDOWNEGO OBRAZU MATKI BOSKIEJ W GOSTYNIU.

(Sz) Uroczystości, związane z tegorocznym IX zjazdem katolickim i koronacją cudownego obrazu Matki Boskiej na Świętej Górze w Gostyniu, które odbyły się 25 i 24 b. m. były potężną manifestacją uczuć katolickich całej Wielkopolski. Na zjazd przybył nuncjusz papieski ks. arcybiskup Marmaggi, który zawitał dnia poprzedniego do Poznania, a w sobotę samochodem udał się razem z ks. prymasem Hlondem do Gostynia.

Na rynku w Gostyniu zgromadzili się przedstawiciele władz i duchowieństwa z ks. biskupem Radońskim z Poznania na czele, rada miejska m. Gostynia oraz dzieci szkolne. Przed ratuszem ustawiona była wspinała trybuna, przybrana w chorągwie o barwach papieskich i narodowych. J. E. ks. prymas i nuncjusz apostolski zasiadli na przygotowanych na trybunie fotelach. Po powitaniu, dostojników przy śpiewie „Kto się w opiekę” odprowadzono do kościoła farnego. Od ołtarza przemówił proboszcz miejscowy ks. Szrejbrowski. Na zakończenie uroczystości kościelnej odśpiewano „Serdeczna Matko”, którą zaintonował po polsku ks. nuncjusz Marmaggi.

Otwarcia kongresu marjańskiego dokonał prezes Ligi katolickiej dr. Gankowski. Kongres ten połączony jest z uroczystością papieża Piusa IX. Na marszałka wybrano b. wojewodę p. Bnińskiego, który powołał na wice-marszałka: szambelana Potworowskiego i Wincentego Woźniowskiego, na sekretarza prof. Kołomońskiego. Poza tym do prezydium weszli: właściciel Pasażu i Adamski. Po ukończeniu się prezydium, zabrał głos ks. prymas i zakomunikował, że nadeszło pismo od Ojca św., które następnie z mównicy odczytał J. E. ks. nuncjusz. W dalszym ciągu przemawiał ks. kardynał, witając przedstawicieli Ojca św. oraz leżnie przybyłych delegatów i gości. Po wysłuchaniu poszczególnych przemówień powitalnych, pierwszy referat programowy wygłosił ks. szambelan Kłos z Poznania, na temat „Cześć Matki Boskiej skarbem kościoła katolickiego”. Na tem zakończyło się pierwsze ple-

narne posiedzenie kongresu. Wieczorem odbył się raut w auli gimnazjum.

W drugim dniu zjazdu katolickiego odbyła się na Św. Górze uroczystość koronacji cudownego obrazu Matki Boskiej. O godzinie 8 rano ruszył z Rynku olbrzymi pochód uczestników zjazdu, na czele którego kroczyli dostojnicy kościoła, prezydent zjazdu i hr. Mycielski, który niósł nową koronę. Z przedstawicieli władz na tę uroczystość przybył min. Niezabykowski, wojewoda Borkowski, dowódca O. K. VII gen. Dzierżanowski, starosta krajowy Begale, wiceprez. Kiedacz. O godzinie 9 rozpoczęła się uroczysta msza św., odprawiona przez ks. kardynała Hlonda przy ołtarzu polowym, wzniesionym na 5-metrowej wysokości podłum. W stallach zasiadł przybyli na uroczystość ks.ks. biskupi z nuncjuszem papieskim na czele. Kazanie wygłosił ks. biskup Radoński. U stóp ołtarza zebrały się olbrzymie rzesze wiernych w liczbie około 50.000, przybyłych pielgrzymką prawie z wszystkich miast Wielkopolski. Po odprawieniu mszy św. i po krótkich modłach, ks. kardynał Hlond ukoronował cudowny obraz, poczem w procesji wniesiono go do starożytnego kościoła na Świętej Górze, gdzie umieszczono go w ołtarzu głównym.

W południe odbyło się drugie plenarne zebranie kongresu katolickiego. Po zagajeniu przez hr. Bnińskiego, odczytał ks. kanonik Prądzynski depesze gratulacyjne. Następnie wygłoszono referaty, poczem przedłożono zjazdowi rezolucje.

Ze względu na szczupłość głównej sali posiedzeń plenarnych, odbyły się równocześnie posiedzenia plenarne z udziałem ks.ks. biskupów, na których referaty wygłoszili na temat: „Matka Najświętsza zwycięża sekciarstwo i odnawia obyczaje”, dla mężczyzn ks. proboszcz Stańkowski w strzelnicy, dla niewiast ks. proboszcz Napiątek w sali p. Jezierskiego, dla młodzieży męskiej ks. prefekt Skaziński w auli gimnazjum. Podniosło te dni zakończono dziękczynnem Te Deum, odpiewanem o godzinie 2 popołudniu w kościele parafjalnym.

Mała Ententa

GLÓWNY NACISK KŁADZIE NA STABILIZACJĘ STOSUNKÓW POKOJOWYCH.

„(Korespondencja własna „Kurjera Zachodniego“).

Bukareszt w czerwcu 1928 r.

Dnia 22 czerwca w późnych godzinach wieczorowych zamknięte zostały obrady ministrów państw Małej Ententy. Ustartym zwyczajem niezwłocznie po zamknięciu konferencji poszczególni ministrowie poinformowali przedstawicieli prasy o przebiegu i rezultatach wspólnych obrad. Wywody ministrów potwierdziły w całej pełni, że konferencja tegoroczna była jedną z najowoenniejszych od chwili powstania Małej Ententy.

Otwarcie konferencji odbyło się wprawdzie pod przygnębiającym wrażeniem wiadomości o zamordowaniu dwóch posłów chorwackich w parlamencie białogrodzkim, ale troska o dobro państw i narodów Małej Ententy i świadomość doniosłości zadań konferencji sprawiły, że ogólne podniecenie nie zdołało wpłynąć ujemnie na przebieg obrad.

Obrady ministrów Małej Ententy odbywały się codziennie przed południem i popołudniem, dzięki czemu w ciągu trzech dni zdołano z łatwością rozpatrzyć nie tylko problemy dotyczące wzajemnych stosunków między państwami Małej Ententy, lecz również cały szereg zagadnień specjalnych (sprawa przymierza jugosłowiań-

sko-rumunjskiego, problemy szkolnictwa i t. d.). Specjalną uwagę konferencja bukaresztańska poświęcała zagadnieniom gospodarczym. Utworzone specjalną komisję, która zajęła się ma dokładniejszym zbadaniem tych zagadnień.

Jak było do oczekiwania, głównym punktem programu konferencji była dyskusja nad paktem Kelloga przy uwzględnieniu stanowiska Małej Ententy do projektów zgłoszonych dotychczas przez Amerykę, jako też do zastrzeżeń wysuwanych w tym przedmiocie przez poszczególne państwa europejskie. Znaczną część obrad poświęcono była dalej dyskusja nad polityką pokojową i nad wszystkim, co z problemem tym w jakikolwiek pozostaje związku (polityka Ligi Narodów, stosunek Małej Ententy do państw zachodnich i t. d.).

Ofejalny komunikat opublikowany po ukończeniu obrad zawiera ciekawe informacje co do stosunku Małej Ententy do innych państw. Ze specjalnym naciskiem podkreślono, że stosunki Małej Ententy do Francji, Anglii i Polski ożywione są duchem jaknajszerszej przyjaźni. Dalej podkreśla komunikat, że również sto-

sunek do Włoch kształtuje się jaknajpomyślniej. Stwierdzenie faktu tego zasługuje na specjalną uwagę przez wzgląd na niedawne wydarzenia w Dalmacji i na wybrzeżu włoskim. Podobnie jak przed zawarciem paktu lokarnenckiego, Mała Ententa w dalszym ciągu prowadzi politykę wybitnie pokojową i konsolidacyjną. Dlatego też z uczuciem prawdziwej wdzięczności przyjmuje do wiadomości amerykański projekt paktu pokojowego.

Nie mniejsze znaczenie posiada ostatnia część komunikatu, omawiająca na podstawie 10-letniego doświadczenia znacznie polityki Małej Ententy. Wszystkie żywioły konstruktywne w Europie pragną gorąco kontynuowania polityki pokojowej i konsolidacyjnej. Z tego też względu ministrowie państw Małej Ententy zdecydowali się z całą energią i bez wrogich zamiarów wobec kogokolwiek pracować nad dalszą realizacją swych dotychczasowych zasad politycznych. W pierwszym rzędzie dotyczyć będzie to współpracy gospodarczej, finansowej i kulturalnej.

W treści komunikatu, pominięto zupełnie mileczeniem sprawę usiłowań rewizjonistycznych Węgier. Sprawę tę omówił następnie szczegółowo minister Titulescu, który na postawione przez jednego z dziennikarzy pytanie, czy na podstawie artykułu 19 paktu Ligi Narodów możliwa jest rewizja traktatu triańskiego, odpowiedział, że traktat triański wszedł w życie definitywnie, artykuł zaś 19 paktu Ligi Narodów dopuszcza jedynie rewizję tych umów, które są praktycznie niewykonalne. Mała Ententa zmuszona jest znowu zawołać pod adresem wszystkich propagatorów rewizji: „Non possemus”.

C. P.

Marsz. Daszyński

O PARLAMENTARYZMIE W POLSCE.

Współpracownik „Reichspost” publikuje obszerny wywiad z marsz. Daszyńskim, który oświadczył m. in., że rozsiewane zagranicą pogłoski o zmierzchu parlamentaryzmu w Polsce były pozbawione sensu, czego „najlepszym dowodem jest obecnie urzędujący i pilnie pracujący Sejm. Z Sejmem tym Rząd współpracuje jaknajlojalniej. Np. gdy w komisji budżetowej omawiany był budżet Min. spraw wojsk., na komisji zjawiał się marsz. Piłsudski, by dostarczyć członkom potrzebnych danych. Na pytanie, jak daleko socjaliści gotowi są iść z obecnym Rządem, marsz. Daszyński odpowiedział: „dotychczas niema mowy o utworzeniu stałej większości. Nie znam zamiarów Rządu i nie otrzymałem bezpośrednich propozycji. Czekam na nie”.

(W podanym przez „Reichspost” wywiadzie zasłata omyłka zapewne co do obecności marsz. Piłsudskiego na posiedzeniu komisji budżetowej, ponieważ marsz. Piłsudski w czasie prac komisji i Sejmu był chory. Zastępował go wówczas i udzielał wyjaśnień wiceminister gen. Konarszowski. — Przyp. Red.).

Najazd włoski

NA ALBANJĘ.

Ze Skutari w Albanji donoszą, że zamach białogrodzki wywołał w Albanji najwyższe podniecenie. Włosi wykorzystują sposobność dla moralnego umocnienia swej pozycji nad Adriatykiem, w czem pomaga im okoliczność, że Jugosławia zajęta jest wewnętrznymi walkami.

Od kilku dni przybywają do Albanji włoscy oficerowie i milicjanci faszyzowscy, przebrani po cywilnemu jako inżynierowie i przedsiębiorcy. W Skutari roi się obecnie na ulicach od takich postaci. W miejscowości Bary przygotowują się transporty oddziałów włoskich, które mają iść na Bałkany.

Rząd włoski wyasygnował milion lirów dla odpowiedniego przygotowania wyborów do albańskiego zgromadzenia narodowego. Kler albański i ludność wiejska wybrać ma kandydatów, przychylnych Włochom i w ten sposób wpływy serbskie w Albanji zostaną ostatecznie usunięte.

GŁOSY PUBLICZNE

O polskość szkoły.

Już sam fakt, że coraz częściej spotykamy się w prasie z głosami w sprawie młodzieży i szkolnictwa, świadczy o stopniu zainteresowania się i troski starszego społeczeństwa o młodzież. Rzecz prosta, wśród tych różnych głosów spotykamy również różne sądy. W jednym z ostatnich numerów „Expressu Zagłębia” nieznanemu autorowi udało się kilka uwag poświęconych czystości szkoły w zakresie wychowania. Ubolewa autor, że „w przeważającej większości holduje młodzież wyższych uczelni przekonaniom, biorącym swe źródła w skrajnej doktrynie nacjonalistycznej, że z przeważającym mierz bezkrytycyzmem łączy szowinistycznie nastroje, podlegając najszkodliwszym wpływom i t. d.”.

Wine tego widzi się „w szkole średniej”. Ta młodzież „nacjonalistyczna” jest jej „wytworem”. W tej szkole urabia się odpowiednio „nastawienie” „psychiczne i uczuciowe” — a pozatem wypuszcza się młodzież na dalszą drogę życia o „prymitywizm życia społeczno-obywatelskiego”. I, o zgrozo! Co za rezultaty! Oto ta młodzież z „prymitywizmem” i „nastawieniem”, udając się na wyższe uczelnie, zaczyna myśleć „nacjonalistycznie” i nie hamuje swych „popędów szowinistycznych”!

A w tem wszystkim, co gorsza (zdaniem autora) widnieć „dlugoletnia praca i celowe starania wprawnych rąk”. W pierwszym rzędzie należałoby dać sprostowanie, co do użycia znaczenia samych wyrazów. Żyjemy w czasach demokratycznych, a nawet „bardzo demokratycznych”, bo wszystko, co jest wyrazem narodowości, czy patrzyjmy na to za przedstawienie demokracji. Przyzwyczajnił się raczej do tak zwanej demokracji i nadużywania jej najszlachetniejszych hasel. I wszystko, co nie jest zgodne z tego rodzaju pojęciami, wypaczonych szczytnych idei mieni się wrogiem demokracji. Nie dziwnie — przecież to nawet jest wygodnie i korzystnie — nazwać wszystko i wszystkich pod jeden płaszczyk. Doszliśmy do tak wielkiego wyrafinowania w pojmowaniu „demokracji”, że tę zepchnęliśmy tylko do formy, ukrywając pod nią starą (a często wcale nie bezwyznawczą) treść. Niejednemu dziś „pracownikowi społecznemu” wydaje się, że przywdzianie bluzki robotniczej w czasie święta, czy pochodu robotniczego jest już dostatecznym wyrazem demokracji. I stąd również płyną te wielkie obawy o naszą młodzież, która na uniwersyteciech wpada w objęcia „nacjonalizmu”. Demokracja jest zagrożona! — bo oto młodzież polska przyznaje się wyraźnie do polskości i tę polskość swą coraz wyraźniej akcentuje. Powiadają „polskość”, a nie „nacjonalizm” — To wielka różnica! I nie miejsce na to w kilkucentymetrowym artykule, by wykazywać wielką różnicę tych dwóch pojęć.

Młodzież polska (zwłaszcza akademicka), rozbudując tęsknięcie w niej często już bardzo słabo) iskiarki polskości, świadomie zdąża do wyrobienia z siebie obywatela, któryby myślał państwowo nie tylko mózgiem, ale i sercem! A przecież to serce, serce młodzieży polskiej wykrzesano granicę nowopowstającej Rzeczypospolitej. Nikt inny, tylko młodzież, ale młodzież polska stwierdziła, że każda chwila jest gotowa oddać dla Polski to, co ma najdroższe — życie! Rokitno, Lwów, pola radzyńskie zawsze o tem mogą zaświadczyć. I jeżeli dziś młodzież garnie się do ratowania zagrożonej polskości, jeżeli na podłożu tejże polskości chce wyrósć na pożytecznych obywateli dla państwa i Ojczyzny — to wysiłek ten nazywa się „łupem błyskotliwej agitacji”, źródła tego kierunku doszukuje się w szkole, kierunku, który „nie odpowiada dziś pragnieniom demokracji”.

Piszący te słowa nieśmiało opuścił mury wyższej uczelni i właśnie ze zdziwieniem odezwał słowa zamieszczone w „Expressie”. Boć przecież ta młodzież, to nie zbiór jakichś „szowinistów” — ale ludzi, którzy myślą i czują po polsku. A takich ludzi nam

trzeba! Trzeba jaknajwięcej — Polskość i jej pojęcie nigdy nie było zaprzeczeniem demokracji, owszem nawet historycznie stwierdzić to można — jej krzewicielką!

Ale zdaniem nieznanego autora jest źle! stan groźny! „Rzecz ta woła o zmianę i gruntowną przebudowę”. A więc: trzeba „oczyszczyć” szkołę średnią od „sił i wpływów, pojmujących opacznie swą rolę, nie wolnych od ułtylaryzmu politycznego”. Ostatnie zdanie bardzo słuszne, tylko należałoby wyraźniej coś powiedzieć o tych wpływach, możeby pewne obchodły, czy uroczyści „demokratyczne” dały nam jakieś dowody. A napewno dałyby... (choćby „Złot młodzieży robotniczej” — i „Akademika”). Należałoby więc wyraźnie określić, co jest złem w szkole czy wciąganie ucznia, czy uczennicy w szeregi partyjne, wkładając mu czapkę czerwoną czy białą na głowę, czy też wpajanie w nich zdrowych zasad obywatelskich na podłożu myśli państwowej, której celem — Ojczyzna i jej dobro!! Nie trzeba być Dinowskim, czy wogóle wybitnym politykiem, by stwierdzić, że najmłodsze pokolenia przyniosą odrodzenie duszy, serce i mózgi polskie. A takich nam właśnie jaknajwięcej potrzeba w Polsce, która nie jest państwem narodowościściem lecz narodowym!

Trzeba nam więc baczyć oko zwrócić na młode pokolenia, bo choć one niosą w sobie zdrowy zarodek polskości, to jednak narażone są na wykorzystanie tych najdroższych nam uczuć i rzucenie na łup bezwyznawczej i bezdusznej międzynarodówki. Nauczyciel wychowawca ma bardzo wiel-

kie pole do wdzięcznej pracy nad wychowaniem przyszłych pokoleń.

Osobiście nie tak bardzo optymistycznie patrzę na szkołę polską zwłaszcza w Zagłębiu. Duch czasu wybił na niej piętno charakterystyczne dla czasów powojennych. Wiele trzeba wysiłku, wiele pracy, aby szkoła polska stała się prawdziwą kucznicą charakterów, mózgów i serc polskich wychowanych w zasadach (ale zdrowych) demokratycznych na gruncie umiłowania gorącego i rozumnego swej ojczyzny! A stąd jak blisko do umiłowania całej ludzkości!

Do tego dojdziemy, jeżeli będziemy mieli wychowawców światłych i rozumnych. Ale, na Boga, nie nazywajmy tych ludzi, którzy pracują z zapalem dla Polski, szowinistami lub ludźmi, którzy swą „rolę” pojmują opacznie! Przy tak pojętym obowiązku wychowania z całym spokojem będziemy mogli powiedzieć, że szkoła średnia nie deprawuje lecz wychowuje młodych, dzielnych obywateli. A wtedy (szanowny autor pozwoli, że użyję słów jego) nawet orientacje polityczne, czekające na nich w samodzielnym życiu natrafiają na dusze opancerzone, zdolne rozemnać zło i i dobro, szkodę i pożytek!

Na szczęście jednak zaznaczyć należy, że nauczycielstwo (nawet i w Zagłębiu) zdaje sobie sprawę, że celem naszym w wychowaniu młodzieży nie orientacja polityczna, lecz Polska połączona z niemniej połączonym i wartościowym obywatelem!

W następnym artykule zamieszczę słów kilka jeszcze o duchu szkoły polskiej no i trochę... o korporacjach.

T. P-ski.

Kronika Zagłębia.

KALENDARZYK.

26	Dziś Jana i Pawła Wstąpienia Chrystusa Kr.
Wtorek	Wsch. słońca 3 m. 17 Zach. „ 20 m. 0

Kinoteatry w Sosnowcu

grają dzisiaj:

Kino „Zagłębie” — „Zabiłam” — „Za więziennym murem”.

× **CHOROBY ZAKAŻNE W POWIECIE.** W ub. tygodniu od 17 do 25 bm. na terenie pow. Będzińskiego zanotowano szereg zachorowań na choroby zakaźne i inne, występujące nagminnie: w Będzinie: 6 wypadków krztuśca, 1 tyfus brzusznego, 1 wypadek czerwoności i 2 odry; w Dąbrowie: 5 wypadków odry i śmiertelny wypadek gruźlicy; w Sosnowcu 10 wypadków krztuśca, 1 drętwy karku, 13 odry, 8 gruźlicy, jeden wypadek zachorowania na jaglicę; w Czeladzi: 5 wypadki odry i 2 gruźlicy; w gminie Olikusko-Siewierskiej zanotowano 2 wypadki gruźlicy. Mieszkań w tym czasie odkażono 14: w Będzinie 8 i w Czeladzi 6.

× **WYDZIAŁ ZDROWIA** przy starostwie będzińskim jest jednym z trzech wydziałów na terenie całej Polski, które mogą poszczycić się wzorową organizacją. Poza powiatem Będzińskim wzorowo zorganizowane są podobne wydziały w powiecie Skarżyskiem i Warszawskim. Celem zaznajomienia się z organizacją wydziału zdrowia w Będzinie oraz z działalnością ośrodków zdrowia, znajdujących się na terenie powiatu bawią w tych dniach dwaj lekarze z państwowej szkoły higieny.

× **ZARZĄD KOMITETU OKRĘGOWEGO L. O. P. i P. Zagłębia Dąbrowskiego** prosi, aby kandydaci na dwutygodniowy kurs prelegentów i instruktorów L. O. P. i P. w Warszawie zechcieli się niezwłocznie zgłosić do kancelarii (Sosnowiec, Kościelna 6). Jednocześnie podaje do wiadomości, że koszty podróży i utrzymania kandydatów kursu w Warszawie ponosi tut. Komitet. Koszty honorarium wykładowców, pomocy szkolnych oraz wyjazdu dla zwiedzenia fabryk lub warsztatów ponosi zarząd główny, oraz komunikuje, że kursy te kandydaci odbędą bezpłatnie. Tutejszy Komitet może wysłać na wspomniany kurs 3 osoby.

Teatr w Katowicach.

REPERTUAR.

WTOREK, dnia 26 bm. — „Faust” występ Z. Dolnickiego i B. Chorjana.
ŚRODA, 27 bm. z „Pan Damazy” występ H. Frenkiela.
CZWARTEK, 28 bm. — „Manon” premiera
PIĄTEK, 29 bm. — „Pan Damazy” występ Mieczysława Frenkiela.

× **Z POW. KOMITETU BUDOWY POMNIKA POLEGŁYM 11 P. P.** W czwartek 28 bm. w lokalu zarządu powiatowej Kasy chorych w Sosnowcu (Sadowa 6) odbędzie się posiedzenie zarządu powiatowego Komitetu budowy pomnika poległym oficerom i szeregowym 11 p. p. ziemi będzińskiej.

× **W SPRAWIE POŻEGNANIA P. WICEWOJEWODY OLPISKIEGO.** Wszystkie organizacje i zgrupowania, które zgłosiły swój akces na ręce dyr. Mazura w sprawie pożegnania p. wicewojewody Olpińskiego winny wysłać swoich delegatów dziś, tj. we wtorek do starostwa w Będzinie punktualnie na godz. 2 pop.

× **„NOC ŚWIĘTOJANSKA”.** Tak jak wszystkie zabawy „Rozwoju”, tak i tym razem zorganizowana zabawa pod nazwą „Noc Świętojańska” powiodła się znakomicie. Przybyłe liczne rzesze publiczności bawiły się wesoło i ochoczo do późnego wieczora. W jesieni we wrześniu Tow. „Rozwój” w Sosnowcu zorganizuje zabawę zakrojoną na jeszcze szerszą miarę, jak w ub. niedzielę, urozmaicać ją różnymi atrakcjami, niewidzianymi dotychczas w Zagłębiu. Będzie to clou zabaw sezonu jesennego.

× **ZAKOŃCZENIE ROKU SZKOLNEGO W CZELADZI.** W związku z nadchodzącym terminem zakończenia roku szkolnego, kierownictwo szkoły nr. 5 w Czeladzi urządziło wystawę robót ręcznych uczniów i uczennic tej szkoły, oraz popis. Na program popisu, który odbył się w ub. niedzielę, złożyły się śpiewy i deklamacje, poczem ks. pref. Dudek, a następnie kierownik szkoły p. A. Przyłucki wygłosił okolicznościowe przemówienie. Wystawa robót ręcznych otwarta została również w niedzielę i zwiedzać ją można jeszcze dzisiaj do godz. 7 wiecz. Na wystawie, cieszącej się liczną frekwencją zwiedzających, jest bardzo dużo eksponatów wykonanych z dużym nakładem pracy, to też zwiedzający rodzice nie szczędzą pochwał dla wykonawców, częstokroć rekrutujących się z dzieci od 10—13 lat.

Mistrz Mieczysław Frenkiel

W KATOWICACH.

W środę 27 i w piątek 29 czerwca Mieczysław Frenkiel wystąpi w Teatrze Polskim w „Panu Damazy”.

Genjalny artysta Teatru Narodowego Mieczysław Frenkiel wystąpi tylko dwa razy w Teatrze Polskim w Katowicach w prześmiewnej, pełnej szczeru humoru, w niezmiernie artystycznej komedji Józefa Blizińskiego „Pan Damazy”. Pan Damazy jest najznakomitszą kreacją sceniczną mistrza Mieczysława Frenkiela, dlatego też właśnie na swój jubileusz w Warszawie wielki nasz artysta wybrał tę świetną komedję.

Frenkiel — to w chwili obecnej najgenialniejszy, wprost nieporównany artysta dramatyczny nie tylko polski, ale i europejski. Zrozumiała to dyrekcja berlińskiego teatru filmowego „Ufa” i zaproponowała mistrzowi Frenkielowi współpracę dla filmu na warunkach iscie amerykańskich.

Frenkiel narazie propozycję tę odrzucił, bowiem nie chce zrywać z ukochanym Teatrem Narodowym w Warszawie.

W czasie swego tegorocznego jubileuszu w Warszawie, mistrz Mieczysław Frenkiel otrzymał z rąk przedstawicieli Rządu „Wielki Krzyż Zasługi” oraz order „Polonia Restituta”, zaś od przedstawicieli rządu francuskiego, ambasadora Francji w Warszawie, Larocha „Wielką Wstęgę Legii Honorowej” oraz dyplom na honorowego członka „Komedji Francuskiej”.

Pozatem mistrz Frenkiel otrzymał od mnięcywalnych władz Warszawy „czek jubileuszowy” na kilkadziesiąt złotych.

Mistrz Mieczysław Frenkiel nie występował nigdy jeszcze w Katowicach.

A przecież czyż jest gdziekolwiek inteligentny Polak, który nie zna Frenkiela, który bodaj raz w życiu nie podziwiał jego, nie ukochał za jego mistrzostwo w odtwarzaniu kreacji scenicznych.

Zapowiedź występu mistrza Frenkiela w dniu 27 bm. i 29 bm. wywołała wprost niebывałą sensację w Katowicach i Sosnowcu, a właściwie w całym naszym Zagłębiu.

Sprzedż biletów idzie niezwykle rażno. Kasa Teatru Polskiego w Katowicach (telefon 24-48) przyjmuje telefonicznie zamówienia na bilety.

Należy również zaznaczyć, że mistrz Frenkiel zażądał od dyrekcji Teatru Polskiego w Katowicach, aby nie podołowała na jego występ cen biletów ponad 9 złotych za pierwszy rząd krzeseł przy 150 gr. za ostatni rząd galerji.

Obok mistrza Mieczysława Frenkiela wystąpi w popisowej roli syna rejemta syn mistrza Mieczysława — Tadeusz Frenkiel, „nowy Österwa” Teatru Narodowego w Warszawie.

„Pan Damazy” rozpoczyna się punktualnie o godz. 7 min. 30 wieczorem.

× **ZEBRANIE CZŁONKÓW KASY CHORYCH W CZELADZI.** W ub. niedzielę odbyło się w Czeladzi zebranie członków Kasy chorych, na którym inspektor lekarski dr. Ryder omawiał bolączki, których niestety jest bardzo wiele. Dr. Ryder zwracał się z apelem do zebranych, aby o wszelkich niedomaganiach zawiadamiali go bezpośrednio, a dr. Ryder będzie dokładał starań, by załatwiane były ku zadowoleniu zainteresowanych. W dyskusji zabierało głos kilku naście osób, a przemówienia ich były jedną wielką skargą zarówno na władze kierownicze, jak i na funkcjonariuszy Kasy chorych za ich niezmiernie niedającą się usprawiedliwić taktykę w stosunku do członków, potrzebujących pomocy z Kasy chorych. Dr. Ryder wyraził nadzieję, że wszelkie usterki zostaną w najbliższym czasie usunięte.

„Modrzejskie Zakłady Górniczo-Hutnicze” podają do ogólnej wiadomości, że w dn. 25, 26 i 27 bm. w godzinach od 11-ej do 15-ej odbędzie się rozbrajanie pocisków na polach przy „Syberce” w Będzinie. Zwraca się uwagę okolicznych mieszkańców, aby w celu uniknięcia nieszczęśliwych wypadków, nie przebywali na wspomnianym terenie w tym czasie.

Święto wychowania fizycznego MŁODZIEŻY SZKÓŁ POWSZECHNYCH W BĘDZINIE.

Młodzież szkół powszechnych w Będzinie obchodziła w ub. niedzielę na boisku „Sokoła” przy ul. Sączewskiego święto wychowania fizycznego. O godz. 8 rano rozpoczął się trójbój (skok w dal, rzut granatem, biegi). Po zakończeniu trójboju nastąpiła przerwa do godziny 3 popoł. Popołudniu na boisku zebrały się władze szkolne z insp. Pawłowiczem, zaproszeni goście, rodzice i opiekunowie oraz działka wszystkich szkół powszechnych. Okolicznościowe przemówienie wygłosił do zebranych insp. Pawłowicz, poczem odbyła się defilada młodzieży przy dźwiękach trzech orkiestr. Po defiladzie odbyły się zawody „szczyptorniaka” między zespołami szkół nr. 1 i nr. 6, lekcyjna wzorowa wszystkich dzieci, zawody w siatkówkę między zespołami szkół nr. 4 i 5, koszykówka przy udziale zespołów dziewczęcych szkół nr. nr. 3 i 5, obrazy rytmiczne wszystkich chłopców, a potem dziewcząt. Przewidziany w programie bieg sztafetowy nie odbył się z powodu zbyt wąskiego placu i wielkiej liczby obecnych na boisku.

Niedzielne święto zgromadziło na boisku „Sokoła” parę tysięcy osób, co nie zdarzyło się dotychczas na żadnej z podobnych imprez.

× **NOWORODEK W DOLE KŁOACZ-NYM.** W ub. niedzielę w posesji nr. 5 przy ul. Towarowej w Sosnowcu w dole kłoczonym znaleziono żywe dziecko, wrzucone tam przez niegodziwą matkę. Ze śladów wynika, że dziecko przyszło na świat w ustępie i od razu w sposób ohydny matka chciała się go pozbyć. Noworodkiem zaopiekował się dozorca domu Wiśniewski. Wyrodnej matki poszukuje policja.

× **ZA SUTENERSTWO.** Policja sosnowiecka aresztowała Piotra i Mariannę małżonków Grabizna (Towarowa 8 w Sosnowcu) za uprawianie sutenerstwa. Dobra para nie zajmowała się niczem innym, dochody czerpali wyłącznie ze swego ohydneho procederu.

× **BÓJKA.** W nocy z niedzieli na poniedziałek trzech policjantów interwenjowało na kolonii „Józefów” w czasie walki tam bójki. Ponieważ awanturnicy stawiali opór i obrzucili posterunkowych kamieniami, ci ostatni dali do awanturników kilka strzałów, nie raniąc jednak nikogo. W związku z tem aresztowano Barańskiego, Siudeję i Struznika, zamieszkałych na kol. „Józefów”.

× **CZYJE PIENIĄDZE?** W III komisaryjacie P. P. w Będzinie są do odebrania pieniądze w kwocie 11 zł. 15 gr., pochodzące z kradzieży na jarmarku w Będzinie w ub. środe.

× **INFORMACJA NASZA** o bójce na Piaskach w mieszkaniu Sudzianek nie dotyczy Jana Serafina z Miłowie, pracownika kop. Wiktora, lecz innego osobnika tego samego nazwiska.

Zarząd Kasy chorych O CENTRALNEJ SKŁADNICY APTECZNEJ.

Z zarządu Kasy chorych otrzymaliśmy następujące pismo:

W nr. 172 z dnia 24 czerwca rb. „Kujana Zachodniego” została umieszczona notatka p. t. „Komisja ministerjalna w Kasie chorych”, której końcowy ustęp niezupełnie zgodny jest z prawdą. Proszę więc o zamieszczenie niniejszego sprostowania:

Dochodzenia policyjne prowadzone obecnie tyczą się sprawy centralnej składnicy aptecznej z 1925 roku, która była przedmiotem szczegółowych dochodzeń ze strony zarządu Kasy, w rezultacie czego po niemożności ustalenia zlej woli ze strony pracowników Kasy i niemożności dowiedzenia takowej dostawcy, ówczesny kierownik składnicy podał się do dymisji, a dostawca zwrócił Kasie wszystkie straty. Akta tej właśnie sprawy są obecnie w rękach władz policyjnych.

Co się tyczy Komisji ministerjalnej, która obecnie zakończyła swe prace, to takowa po rewizji wydziału aptecznego dotychczas żadnego dochodzenia śledczego nie wszczęła.

Zastępca Komisarza Powiatowej Kasy Chorych w Sosnowcu W. Wrzeszcz. Sosnowiec, 25-6 1928 r.

Ofenzywa socjalistów sosnowieckich

na dzieło ś. p. dr-a Czajkowskiego.

Jak wczoraj pokrótce donieśliśmy, w ubiegłą niedzielę w sali teatru sosnowieckiego odbyło się walne zebranie członków Domu Ludowego w sprawie unieważnienia wyborów zarządu z dnia 22 kwietnia r. b., kiedy to na miejsce sześciu wylosowanych członków Zarządu Domu Ludowego wybrano socjalistów z pp. Dobrowolskim i Jarzą na czele. Wybory tamte były przeprowadzone nieformalnie i trzeba je było unieważnić.

Postanowiono przeto powtórnie zwołać walne zebranie. W pierwszym terminie zebranie to miało się odbyć w dniu 7 b. m., czyli w dniu Bożego Ciała, lecz ponieważ socjaliści, widząc, iż są w mniejszości, nie przybyli do sali i w ten sposób zdekompletowali zebranie, przeto nie przyszło ono do skutku.

Oznaczono więc drugi termin zebrania na ub. niedzielę.

W międzyczasie odbyły się dwa posiedzenia Zarządu Domu Ludowego, w którego skład wchodziło: sześciu niedawno i nieformalnie wybranych socjalistów, oraz sześciu dawnych członków Zarządu Domu Ludowego. Na pierwszym posiedzeniu, dzięki głosom dawniejszych członków zarządu, postanowiono nie przyjmować przed walnym zebraniem nowych członków Domu Ludowego, którzyby, należąc zaledwie kilka dni do instytucji mieli ni stąd, ni zowąd rozstrzygać o losie placówki kulturalno-społecznej i o jej majątku.

Uchwała taka musiała napaść, socjaliści bowiem ze znaną sobie bezwzględnością usiłowali napłodzić na poczekaniu całą masę nowych członków Domu Ludowego, rekrutujących się częściowo z socjalistów, a przeważnie uzależnionych materialnie od Magistratu, by w ten sposób wytworzyć dla siebie sztuczną większość.

Albowiem, mimo tej uchwały, pepeesowcy dali za wygraną i, jak już pisaliśmy, z pomocą różnych sztuczek zwołali drugie posiedzenie zarządu w ub. środe, to znaczy na trzy dni przed walnym zebraniem i na tem posiedzeniu większość swych głosów wprowadzili do Domu Ludowego około 200 nowych członków swoich ludzi.

Przejdźmy teraz do przebiegu niedzielnego walnego zebrania.

Przed zebraniem w okolicach teatru dyżurowali dozorczy przy robotach miejskich, którzy kontrolowali, czy wszyscy robotnicy, najświeżsi członkowie Domu Ludowego, stawili się na zebranie. Widząc z tego najwyraźniej, że socjaliści stosowali przymus wobec podwładnych sobie robotników. W stosunku do swych przeciwników socjaliści używają w takich wypadkach mocnego słowa: terror, oczywiście zaś terroryzowanie robotników miejskich nazywa się prawdopodobnie „solidarnością międzynarodowego proletariatu”.

Zebranie w sali teatru zagaił p. Jarzą, jako wiceprezes zarządu Domu Ludowego. Na przewodniczącego zebrania wysunięto dwie kandydatury: od socjalistów mec. Pawełka, ze strony przeciwnej p. J. Wolffa. Pan Jarzą, jako zagajający, nie fatygował się i nie przeliczył głosów, czy większość obecnych jest za p. Wolffem, czy za p. Pawełkiem, lecz zdecydował poprosić, że przewodniczącym ma być jego towarzysz partyjny p. Pawelek i basta.

Jak wiadomo, rezultat zebrania był taki, że niesocjalistyczna część zebranych wobec nielojalności pepeesowców opuściła salę, pozostali zaś sami socjaliści zatwierdzili poprzedni wybór sześciu członków zarządu. Mało tego, uchwalili wotum nieufności sześciu dawnym członkom zarządu i na ich miejsce wybrali znowu socjalistów, co ma znaczyć, że cały zarząd Domu Ludowego składa się z socjalistów. Nie dość na tem, uchwalono zmianę statutu, choć tego porządek dzienny nie przewidywał i nie wiadomo, czy na sali było dwie trzecie członków, czego w takich wypadkach wymaga statut.

Mimo, że przewodniczył socjalistom prawnik, zagalopowali się oni zbyt daleko i całe to niedzielne zebranie było nielegalne i uchwały nieprawne. Zebranie było zwołane w tym celu, by unieważnić wybory poprzednie z kwietnia r. b. i by formalnie dokonać wyboru sześciu członków zarządu na miejsce wylosowanych. Socjaliści,

wprowadzając w międzyczasie do Domu Ludowego 200 nowych członków, nie zdawali sobie sprawy z tego, że nowi ci członkowie nie mogą decydować, czy wybory kwietniowe były prawomocne, czy też nie. Nie byli oni bowiem wtedy członkami Domu Ludowego i nie w tej sprawie powiedzieć nie potrafili, a właśnie ci świeżo upieczeni czerwoni członkowie Domu Ludowego zdecydowali w niedzielę o prawomocności wyborów kwietniowych.

Również i powzięcie uchwały, dotyczącej wotum nieufności niesocjalistycznej części zarządu dowodzi zupełnego braku orjentacji prawnej. Przyszli ludzie nowi, dosłownie trzydniowi członkowie Domu Ludowego i z miejsca powiadają, że dotychczasowy zarząd źle rządził. Takie postawienie kwestji jest conajmniej niemoralne. Mało tego, bo i nieprawne. Statut przewiduje ciągłość pracy zarządu i dlatego tylko połowa zarządu ustępuje, aby pozostali mogli kontynuować pracę z pomocą nowych członków zarządu. Nie wolno w myśl statutu zmieniać całego zarządu, bo wów czas wytworzyłaby się anarchja pod rządami ludzi, nieznających bieżących spraw Domu Ludowego.

Oto są powody, dla których należy niedzielne zwycięstwo socjalistów uważać za nieistniejące. Poczynione są już starania, aby zarządzono jeszcze jedno walne zebranie, na którym mieliby prawo głosu tylko ci, którzy byli członkami Domu Ludowego przed pierwszym, kwietniowym walnym zebraniem, to znaczy przed 22 kwietnia r. b.

Z przytoczonego tu przebiegu walki o Dom Ludowy w Sosnowcu wynika to jedno, że socjaliści wszelkimi środkami chcą wziąć tę instytucję w swoje posiadanie.

Starajmy się jednak zajrzeć w sedno rzeczy, a głębsze przyczyny tych nielojalnych zabiegów socjalistycznych staną się nam nieco jaśniejsze.

Plac dla Domu Ludowego podarował działacz narodowy w Zagłębiu śp. dr. Czajkowski, wielką również bezinteresowność w stosunku do tej placówki wykazał p. Kozarski, urzędnik kop. „Saturn”. Dom Ludowy się rozrastał i nabierał sił materialnych i moralnych dzięki tylko wyłącznie miejscowym działaczom narodowym. Socjaliści nie przyłożyli ręki do tego dzieła, a dziś idą już do gotowego, nie po swoje.

Owszem, przed dwoma, czy trzema laty głośno było w Sosnowcu, że socjaliści zamierzają wybudować t. zw. Dom Robotniczy, czyli coś w rodzaju Domu Ludowego. Mec. Pawelek nawet plac na ten cel ofiarował. Albowiem skończyło się tylko na słowach. Wicepr. Jarzą na niedzielne zebranie obiecywał, iż Magistrat ofiaruje na Dom Ludowy 150 tys. zł. Gdy się słyszy tę obietnicę i gdy się pamięta o placówce obietnicy mec. Pawełka, to się chce zawołać na cały głos: — Macie pieniądze, macie plac, to dlaczego nie budujecie pięknego obiecywanego Domu Robotniczego, lecz wyciągacie ręce po cudze dobro? Nie dla was śp. dr. Czajkowski złożył dowód ofiarności obywatelskiej. Nie dla partyjników, Macie w swoim gronie nie biednego mec. Pawełka... Niechże i on idzie w ślady ś. p. dr-a Czajkowskiego zgodnie z obietnicą.

Czyż można w tak niedgodny sposób choć zabrać coś, do czego się nigdy ręki nie przyłożyło na dobitek wtedy, gdy pepeesowcy stać na to, by Dom Robotniczy postavili własnym staraniem i z własnych, czy magistrackich funduszy. Ale właśnie tu zdaje się chodzi o to, by zając już gotowy dom i w ten sposób wykreślić się sianiem od konieczności budowania Domu Robotniczego.

Jeżeli się dziwić nie można robotnikom, niezawsze orjentującym się w sytuacji, to doprawdy przykro jest patrzeć, że inteligenci socjalistyczni, ludzie z wyższymi wykształceniem, obecni na zebraniu dopuszczają w walce o Dom Ludowy do stosowania metod conajmniej niewłaściwych.

Rada miejska w Sosnowcu OBRADOWAĆ BĘDZIE W ŚRODĘ.

Plenarne posiedzenie Rady miejskiej m. Sosnowca odbędzie się dnia 27 bm. w sali posiedzeń Rady miejskiej, Warszawska 6, o godz. 7 wiecz.

Porządek obrad: 1) Sprawa objęcia statutu emerytalnym pracowników szpitali miejskich. 2) Podanie Kondrakię b. prac. miejskiej w sprawie przyznania odprawy z powodu zwolnienia. 3) Sprawa uposażenia sekretarza kancelarii Rady miejskiej. 4) W sprawie obniżenia podatku miejskiego od biletów wejścia do kin na okres letni. 5) W sprawie zwolnienia od podatku miejskiego ładunków kolejowych nadchodzących do bułowy piekarni mechanicznej spółdzielczego Stow. społ. Zagł. Dabr. „Produkcja”. 6) Podanie Komitetu stołeczno-wojewódzkiego pomocy polskiej młodzieży akademickiej o zwolnienie od podatku „Luna-Parku”. 7) Podanie Zrzeszenia rodz. szkół średnich i fachowych o subsydium. 8) Podanie Goldberga o zwolnienie go od placenia podatku z części nieruchomości, należących do jego pasierba. 9) Wybór delegata do Rady opiekuńczej szkoły technicznej kolejowej. 10) W sprawie kaucji dzierżawcy rzeźni miejskiej.

× **MILI GOŚCIE.** Wczoraj w godzinach przedpołudniowych w naszych zakładach drukarskich mieliśmy naprawdę miłych gości. Oto wychowanek siódemego oddziału szkoły powszechnej im. St. Konarskiego na Saturnie w liczbie 40 dzieci pod kierownictwem swego nauczyciela p. Wierzbickiego, zwiedzali drukarnię i urządzenia maszynowe. Działka bardzo interesowała się sposobem składania tekstu na linotypach. Maszyna rotacyjna wywołała wrażenie imponujące.

Najpiękniejsza zabawa NA POŻEGNANIE ZE SZKOŁĄ.

W nadchodzący czwartek o godz. 4 popoł. w łasku sosnowieckim przy ul. Nowokościelnej, urządzona będzie zabawa dla młodzieży, kończącej siódme oddziały szkół powszechnych w Sosnowcu. Program tej zabawy jest następujący:

I. Część oficjalna: Hymn narodowy — wykoną orkiestra straży ochotniczej w Sosnowcu, „Hasło młodzieży” — wykoną połączony chór szkoły nr. 1 i nr. 12, przemówienie przedstawiciela inspektoratu szkolnego, przemówienie przedstawiciela Rady szkolnej miejskiej, „Nasza przyszłość” — deklamacja uczennicy szkoły nr. 1, „Pożegnanie szkoły” — „Wesele”, „Zażegnanie burzy” wykoną połączony chór szkoły nr. 1 i nr. 19.

II. Część rozrywkowa: dział nr. 1 obejmujący deklamacje i monologi w wykonaniu szkół nr. 1, nr. 4, nr. 5 i nr. 15. Kierownik działu: p. Zatońska. Dział nr. 2 obejmuje popisy gimnastyczne w wykonaniu szkół nr. 2, nr. 4 i nr. 17, tańiec „Kwakowiały” wykonają dzieci ze szkoły nr. 17. Kierownik działu: p. J. Kowalczyk. Dział nr. 3 zabawy ludowe: wysiگی w workach z nagrodami, przewrót — postaw, celowanie do tarczy, przejście po linji. Kierownicy pp. Tajchner i Wierzbicki. Dział nr. 4 — „Wędka” — gra z nagrodami. Każdemu dziecku przysługiwane będzie za okazaniem biletu, wróconego mu w szkole, zarzucenie wędki dla wydobywania bezpłatnego prezentu. Kierownicy gry: pp. J. Kwiatkowski, A. Babiarz. Ogólne kierownictwo spoczywa w rękach pp.: Kędziarskiego, Kubickiego, Zajglera. Bufet zaopatrzony w wodę sodową, ciasteczka i cukierki po cenie kosztu. Tańce, gry i inne urozmaicenia.

Kronika Zawiercia.

Kino „Stella“ — Miłośnicy arcyksięcia.

× **POSIEDZENIE RADY MIEJSKIEJ** w Zawierciu odbędzie się jutro, w sali obrad o godz. 8-ej wieczorem z następującym porządkiem dziennym: odczytanie poprzedniego protokołu posiedzenia Rady wniosek Magistratu w sprawie kupna placu przy ul. Szkolnej, wniosek Magistratu w sprawie kupna placu przy ul. Kopernika, wniosek Magistratu w sprawie zawarcia umowy ze „Spółką Akcyjną Sieci Elektrycznej”, wniosek Magistratu w sprawie budowy gmachu gimnazjum.

× **OLBRZYMI POŻAR** wynikł w suzarni tartaku Reimana w Myszkowie. Energiczny i natychmiastowy ratunek, z jakim pośpieszyły straże miejscowe wobec niezwykle gwałtowności ognia nie zdołał uchronić od zniszczenia tartaku, który za wyjątkiem kotłowni, spłonął doszczętnie. Straty wynoszą 250 tys. złotych.

× **PUHAR SEJMIKU ZAWIERCIAŃSKIEGO** na onegdajszych zawodach przysposobiona wojskowego w Tarnowskich Górach zdobył zespół 11 pułku piechoty ziemi Będzińskiej za bieg szturmu. Puchar ten wręczył zwycięskiemu zespołowi p. starosta Kowalski.

× **NA KOLONIE LETNIE** w okolicy Zawiercia zjedzie 25 dzieci robotników z Pomorza i Kresów Zachodnich. Kolonie te będą utrzymywane przez samorządy miasta i powiatu.

Kronika Olkuska.

× **MIEDZYNARODOWY RAID AUTO-MOBILOWY PRZEZ OLKUSZ** przejeżdżał w dniu 25 bm. pomiędzy godz. 2 i pół i 6 popołudniu, kierując się na Wolbrom, Miechów itd. Miasto postawiło bramę powitalną przed wjazdem do miasta, udekorowaną świecami i chorągiewkami z napisem: „Miasto Olkusz wita raid międzynarodowy”. Zainteresowanie raidem było duże. Wzdłuż całej drogi ustawieni byli dozorcowie drogowi, którzy chorągiewkami wskazywali kierunek drogi. Biorący również udział w raidzie znany sportowiec p. Szwarstein z Klucza przerwał swą podróż w Olkuszu z powodu jakiegoś defektu maszyny.

× **ECHA NAPADU POD OLKUSZEM.** 5 bm. została napadnięta i obrabowana Józefa Wilk ze Skąty, której jakiś osobnik wypadłszy z lasu pod Olkuszem, skradł 104 zł. Na zasadzie podanego przez poszkodowaną rysopisu, miejscowa policja zaczęła śledzić podejrzanych osobników. Przed kilku dniami wylegitymowano na stacji w Olkuszu Piotra Kocjanę, który zdradzał pewne zaniepokojenie. Podczas przeprowadzonej w jego domu w Wiśliczu, gm. Rabsztyn, rewizji, znaleziono łaskę, którą napastnik bił poszkodowaną. Ponadto poszkodowana poznała Kocjanę, który też został zaarrestowany. Należy zaznaczyć, że Kocjanę jest kowalem na kop. „Kazimierz” w Niemcach i gospodarzem 7 morgowego gospodarstwa w Wiśliczu.

× **PODPALENIE W PORĄBCE.** Pożar zabudowań Katarzyny Zaręba w Porąbce, gm. Jangrót, o czym donosiliśmy, powstał — jak wykazało dochodzenie policji — z podpalenia. Przed pożarem zdarzył się fakt, że ze wsi przepędzony został zawodowy złodziej Paweł Pelka ze swą kochanką, Brygidą Piechulską. Przez zemstę mieli się oni dopuścić podpalenia. Są oni opuszkiwani przez policję.

× **POŻAR W ZARZECZU.** W zabudowaniach Hajduły Franciszka w Zarzeczcu, gm. Jangrót, wynikł pożar, skutkiem czego spłonął dom. O podpalenie podejrzani są dwaj bracia Jan i Feliks Majdowie (15 i 15-letni) ze wsi Chrzastowice, jakoby namówieni do podpalenia przez swego ojca. Stary Majda sądzi się z Hajdułą o grunt, na którym stał spalony obecnie dom Hajduły.

× **DZIECI POLSKIE Z GDAŃSKA** przyjeżdżają do Olkusza 2 lipca rb. na miesięczny pobyt. Jak już pisaliśmy, kolonia ta mieścić się będzie w szkole powszechnej nr. 1. Rzeczy dla dzieci, których przyjedzie około 80 (łóżka, pościel, koce itp.) nadejdą 26 bm. kolejną. Pierwsze organizacyjne posiedzenie komi-

tetu opieki nad kolonią odbędzie się 28 bm. Jednocześnie opracowany zostanie program uprzyjemnienia pobytu dzieci w Olkuszu, tj. nie ulega wątpliwości, że

w pierwszym rzędzie w szkole zostanie uruchomione kino, radjo, a oprócz tego zorganizowane zostaną niemęczące wycieczki w okolice i inne imprezy.

Epilog wesołej zabawy w Zakopanem

ZA ZDEFRAUDOWANE PIENIĄDZE W TOW. WARSZAWSKIM KOPALN WĘGLA W NIEMCACH.

(1) Wczoraj na ławie oskarżonych przed sekcją karną Sądu okręgowego w Sosnowcu w składzie: przewodniczący Sokółski, sędziowie Sadkowski i Salak zasiadł Henryk Ciosek, urzędnik Towarzystwa warszawskiego kopalni węgla w Niemcach, obwiniony o zdefraudowanie 10 tysięcy złotych.

22 lutego b. r. Ciosek, mając powierzone 14 tysięcy złotych na wypłatę robotników, powinien pieniądze te schować do kopert i zamknąć w kasie.

Gdy nazajutrz zajrzano do kasy, okazało się, że w kopertach znajduje się zaledwie 4 tysiące zł., reszta zaś zniknęła bez śladu. Razem z pieniędzmi ulotnił się Ciosek.

Po długim dochodzeniu, defraudanta aresztowano 13 kwietnia b. r. w Zakopanem. Za zdefraudowane pieniądze Ciosek kupił sobie nową garderobę i elegancko ubrany wyruszył do Zakopanego zabawić się.

Spędzał czas w wesołych lokalach rozrywkowych stolicy Podhala, w towarzystwie różnych damulek z półświatka, w czasie tych libacji lał się szampań strumieniami; pieniądze to-

niały jak pierwszy śnieg.

Gdy defraudanta aresztowano, chwalił się on policji, że bawił się bardzo wesoło...

— W ciągu jednej nocy wydałem 3 tysiące złotych! Słyszeliście panowie? Trzy tysiące złotych! — dodał z dumą.

— A czy pan zdaje sobie sprawę, co pana za to czeka?

— Niech czeka, co chce, zabawiłem się przynajmniej!

Na rozprawie przyznał się do winy, przyczem domaczył się, że pobierając minimalne wynagrodzenie i będąc źle traktowanym przez zwierzchników, marzył o wyzwolenie się z jarzma i użyciu swobody przy jednoczesnym posiadaniu pieniędzy. Pokusie tej nie mógł się oprzeć i zdefraudował pieniądze.

Sąd po naradzie skazał Cioska na 10 miesięcy więzienia zaliczeniem aresztu przewencyjnego.

Oskarżał prokurator Dobromęski, bronił mec. Dziubiński z Częstochwy.

ŻYCIE GOSPODARCZE.

Prace nad kodeksem handlowym.

Po dokonaniu w styczniu rb. pierwszym czytaniu projektu ustawy o spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością, który następnie został przez Min. przem. i handlu rozesłany zainteresowanym organizacjom i zrzeszeniom gospodarczym dla piśmennego wyrażenia swej opinii, sekcja prawa handlowego w komisji kodyfikacyjnej wyłoniła z siebie ściślejszy komitet referentów dla opracowania całkowitego projektu polskiego prawa handlowego. Na czele komitetu stanął prof. A. Doliński ze Lwowa, jako członkowie zaś weszli: z Krakowa prof. T. Dziurzyński, z Poznania prof. J. Sulkowski, z Warszawy mec. A. Jackowski i A. Chelmoński, z Min. przem. i handlu W. Supiński i Baudouin de Courtenay. Komitet odbył dotąd trzy sesje: we Lwowie w marcu, w Warszawie w kwietniu, w dniach zaś 4—9 bm. w Krakowie.

Przedmiotem ostatnich prac były postanowienia dotyczące się agentów, przed-

stawicieli i pośredników handlowych oraz spółek firmowych. Prace dotychczasowe doprowadziły do przygotowania projektu w znacznej już części, załatwiono już bowiem przepisy dotyczące: osób i instytucji prawa handlowego, kupców, firm, rejestru handlowego, ksiąg handlowych, pomocników handlowych, pomocnictwa handlowego i prokury oraz komiwojażerów.

Cały projekt przyszłego polskiego kodeksu handlowego, który zastąpić ma dotychczasowe cztery odmienne dzienne ustawodawstwa handlowe, ma być gotowy w ciągu najbliższego roku. Projekt ten po zasięgnięciu w jaknajszerszej mierze opinii mierzających kół gospodarczych wróci raz jeszcze do komitetu referentów w celu prerogowania, następnie zaś plenum komisji kodyfikacyjnej zajmie się ustaleniem ostatecznej redakcji.

się. Zbyt na koks wykazuje również poprawę, a to w związku ze zwiększeniem działalności hut żelaznych. Całkowity eksport węgla kamiennego osiągnął 1.800.000 ton, koks — 762.000 ton, lignitu — 2.900.000 ton. Jeżeli chodzi o racjonalizację przemysłu węglowego, to należy stwierdzić znaczne postępy w związku z wprowadzeniem szeregu urządzeń mechanicznych.

Z giełdy warszawskiej.

CEDULA Z DNIA 25-6.

AKCJE: Bank Handlowy 117.00, Bank Polski 181.00—182.50—180.50, Bank Zw. Sp. Zarobk. 83.00, Kijowski 84.00, El. Dąbrowa 78.00, Siła i Światło 145.00, Wysoka 184.00, Węgiel 98.00—96.50, Nobel 32.00, Ostrowieckie B 106.00, Pocisk 9.75, Rudzki 47.50, Starachowice 56.50, Zawiercie 28.00, Borkowski 15.00—14.75.

WALUTY I DEWIZY: Nowy Jork 8.90 Londyn 43.49, Paryż 53.06, Wiedeń 123.55 Praga 26.41 i trzy czwarte, Szwajcaria 171.88, Holandia 359.55, Dolar prywatny 8.89, Dolarówka 5 proc. 88.00—81.75, Ziemięskie Kredytowe 4 i pół proc. 52.75—52.90—52.50, Poż. konwersyjna 5 proc. 67.00.

Tendencja dla akcji słaba, dla walut bez zmiany.

POZNAŃSKA GIEŁDA ZBOŻOWA.

z dnia 25-6.

Notowania poznańskiej giełdy zbożowej w dniu dzisiejszym są bez zmiany. Usposobienie spokojne.

Nasz dział radiowy.

WYJASNIENIE KONIECZNE!!!

Stanowisko kierownika działu programowego każdego broadcastingu jest niewątpliwie związane z bardzo poważną i uciążliwą pracą. Wieczna pogoń za atrakcyjnością i wartościowością doboru audycji, wynajdywanie coraz to innych „sensacji” — mających być magnesem, przyciągającym nowe rzesze radioabonentów jest nie lada klinem wbijanym sobie z tygodnia na tydzień przez kierownictwo. Słyszeliśmy o rekordzie w zdobywaniu się na sensację radiową przez dyrekcję jednej ze stacji nadawczych w Ameryce (oczywiście!), która zauważywszy zmniejszenie się frekwencji oficjalnych abonentów ogłosiła, iż transmitować będzie koncert orkiestry jazz-bandowej przy akompaniamencie szumu wód wodospadu Niagary. Koncert ten nadawały wszystkie stacje amerykańskie. Efekt był podobno niebywały. Liczba abonentów wzrosła potężnie. W naszych warunkach „taką Niagarą” był koncert Kiepury w Poznaniu — puszczonego na fale eteru radiostację poznańską i transmitowaną przez inne nasze broadcastingi z wyjątkiem katowickiego.

Odnosząc zapowiedź nadawania wspomnianego koncertu przez wszystkie polskie radiostacje otrzymaliśmy z Warszawy, na skutek czego pośpieszyliśmy podzielić się tą wiadomością z radiosłuchaczami naszego okręgu, szczególnie zainteresowanymi występem Kiepury.

„Pigułką osłody” była nadzieja usłyszenia Kiepury w jego występie niedzielnym w operze katowickiej — „Tosca”, która jak optymistycznie nastroszeni radiosłuchacze myśleli, będzie transmitowana przez radio. Niestety i to zawiodło!! Czyżby niedopatrznie kierownictwa radiostacji uczyniło to faut pas? Czy też „siły wyższe” stanęły na przeszkodzie? Teatr i tak był nabity! Cóż by to komu szkodziło, gdyby tak bez uprzedniej zapowiedzi „puściło się” Kiepura na fale eteru!! Nasza zapowiedź koncertu przyczyniła się do wzrostu radioabonentów — należy się nam za to wyjaśnienie ze strony kierownictwa. Adro.

PROGRAM RADJOWY

na wtorek, dnia 26 czerwca 1928 r.

KATOWICE:

- 17.00 — Komunikaty Polsk. Zw. Zrzesz. Gosp. Woj. Śl. i Wydziału Oświecenia Publicznego Woj. Śl.
- 17.20 — Wykład języka polskiego (kurs wyższy) — wygl. p. Olga Regerowiczowa.
- 17.45 — Transmisja koncertu kameralnego z Warszawy.
- 18.40 — Komunikat harcerski
- 18.55 — Rozmaitości.
- 19.20 — Transmisja z teatru polskiego w Katowicach „Faust” opera Guonoda z udziałem gościnnym Chorjana w roli tytułowej i Dolnickiego w partii Walentego.
- 22.00 — Sygnał czasu oraz komunikaty: lotn. meteor. i PAT.
- 22.30 — Wykład p. t. „O polskiej myśli narodowej” — wygl. w języku francuskim prof. Wincenty Lutosławski.

Z SALI SĄDOWEJ.

SKAZANIE WŁAMYWACZA.

(1) 21-letni Bolesław Witaszek z Sosnowca, trzykrotnie już karany za kradzieże, w nocy z 5 na 6 kwietnia b. r. wylał ścianę w budce z towarem spożywczym przy ulicy Piłsudskiego w Sosnowcu, przyczem skradł stamtąd na szkodę Michała Szelęga większą ilość kiełbasy, szmalcu i szynki, wartości 200 złotych. Wiktualie te powierzył swemu znajomemu Mieczysławowi Przybysławskiemu lat 24, który miał je sprzedać Stefanowi Majczakowi l. 24 i Franciszkowi Dymowskiemu l. 27. Policja niebawem wpadła na trop przestępstwa i całą czwórkę przytrzymała.

Wczoraj zasiadli oni na ławie oskarżonych przed Sądem okręgowym w Sosnowcu, który po rozpatrzeniu sprawy, skazał Witaszka na 2 lata więzienia za mieniającego dom poprawy z pozbawieniem praw i zaliczeniem aresztu przewencyjnego. Przybysławskiego na 2 miesiące więzienia z zaliczeniem aresztu przewencyjnego, Majczaka zaś i Dymowskiego uniewinnił dla braku dostatecznych dowodów winy.

Z całej Polski.

ANGIELSKA ESKADRA W GDAŃSKU.

W ub. niedzielę rano przybyła do portu gdańskiego angielska eskadra wojenna, złożona z krążowników „Cambrian” i „Canterbury”. Eskadrę przywitał szereg statków wojennych polskich, które na przywitanie zatknęły na masztach chorągwie polskie i angielskie. Po przejeździe przed Westerplatte i Wisłoujście, krążowniki udały się do t. zw. portu cesarskiego, skąd zawróciły i przybiły do brzozy Wisłoujścia.

Przed południem odbyła się wymiana wizyt powitalnych polsko-angielskich na statkach wojennych i angielsko-gdańskich. Również odbyła się wymiana wizyt między prez. Sahmem a komendantem eskadry.

Rzeczą charakterystyczną jest, że se nat na statek bojowy wysłał kap. polski gdańskiej Hauschulza. Dzisiejsza prasa gdańska zaznacza wyraźnie, że jest to przedstawiciel sił zbrojnych Gdańska(!!).

Z okazji pobytu floty angielskiej odbył się szereg uroczystości. Senat gdański urządził śniadanie w ratuszu, wieczorem odbyło się przyjęcie w angielskim konsulacie w Gdańsku, na którym był obecny generalny komisarz Rzeczypospolitej Polskiej, min. Strausburger oraz dowódca polskiej floty wojennej, komandor Umrug.

Flota angielska zabawi 6 dni.

WYPADEK SAMOCHODY STAROSTY

Starosta Włodawy p. Adlōf jadący z Włodawy do Chelmu uległ wypadkowi samochodowemu. Szofer chcąc wyminąć kilka fur wiejskich spowodował upadek samochodu do rowu, przyczem starosta odniósł rany nosa i ucha. Po dokonaniu pomysłnej operacji w szpitalu w Chelmie odwieziono starostę Adlōfa do Włodawy.

TEATR—POWODEM SAMOBYSTWA

W domu przy ul. Rejtana we Lwowie odebrała sobie życie przez rzucenie się w klatkę schodową pierwszego piętra 20-letnia Eleonora Schulberg, córka właściciela sześciu kamienic i składu optyków przy ul. 3 Maja. Powodem samobójstwa była depresja psychiczna z powodu zawodu miłosnego. Bezpośrednią przyczyną samobójstwa był fakt, iż ojciec nie pozwolił denatce pójść na przedstawienie do teatru żydowskiego.

KATASTROFA AUTOBUSOWA.

W ub. sobotę wieczorem na szosie z Piasznej od Góry Kalwarii wydarzyła się straszna katastrofa autobusowa. mianowicie autobus firmy Tekaz, pro-

wadzony przez szofera Stefana Snopka, dwa kilometry za Służewcem wskutek pęknięcia resorów, spadł z wysokości 3 metrowego nasypu do rowu. W autobusie znajdowało się 24 osoby. W momencie katastrofy przejeżdżał pociąg kolejki grójeckiej, który maszynista niezwłocznie zatrzymał i pasażerowie rzu-

cili się na pomoc rannym. Rannych było ogółem 9 osób ciężiej, reszta lżej. Niezwłocznie zawieziano pogotowie ratunkowe z Warszawy, które przewiozło rannych częściowo do szpitali warszawskich, częściowo do Grabowa. Szofera aresztowano, aż do przeprowadzenia śledztwa.

Blizna na kolanie posła Baczyńskiego.

NAJMODNIEJSZE STROJE POLSKIEJ KOMUNISTKI.

Aresztowany przez policję, jako wydany sądom przez Sejm poseł komunistyczny, z Zagłębia Władysław Baczyński ukrywał się w Warszawie przy ulicy Krochmalnej nr. 73 m. 4.— jak się okazało — w godnej siebie kompanji.

W czasie śledztwa stwierdzono, że rzekomy Piotr Krzywicki, który zapewnił w swym mieszkaniu schronienie zbiegowi, nazywa się właściwie Menachem Gerhole i że jest również działaczem komunistycznym. Przyjaciółka Gerhole, Antonina Paszkowska (prawdziwe nazwisko) należała również do partji komunistycznej i oddawała jej nietychle usługi.

Ze względu na dobrą prezencję używano Paszkowskiej do czynności, wymagających umiejętności zachowania się w eleganckim świecie. Paszkowska, która w Warszawie nosiła się b. skromnie, wyjeżdżała często do Sopotu, ubrana w najmodniejsze toalety.

Szykiem swym i elegancją wyróżniała się w barwnym tłumie strojnych kobiet na sopockim „corso”. Uchodziła tam za „polską arystokratkę”.

Oczywiście bardzo często odwiedzała miejscowe kasyno. Przy zielonym stoliku fortuny spotykała się z wytwornymi panami. Tam to, przy owym zielonym stoliku, układała Paszkowska w porzuceniu z niemiec kimmi komunistami plany ucieczki zagrożonych a zasłużonych dla sprawy komunistycznej osób. Tam to właśnie omówiono plan i szczegóły ucieczki posła Sochańskiego z Polski.

Aresztowany poseł Baczyński byłby zapewne dłużej usiłował grać rolę Tadeusza Mozolewskiego, na którego tak doskonale się ucharakteryzował przez zgolenie wąsów, gdyby nie t. zw. znak szczególny, który go zdradził. Miał bowiem p. poseł bliznę na lewym kolanie, o której wiedziała policja. I to go ostatecznie zgubiło.

Światowa armja samobójców.

200.000 LUDZI ODBIERA SOBIE COROKU ŻYCIE.

Gorączkowe tempo życia po wojnie i przeinaczenie nerwowe przyczyniają się walcnie do wzrostu liczby samobójstw. Nietylko w Europie i w Ameryce, ale nawet w Azji i w Afryce. Statystyka samobójstw za rok 1927 wykazuje, iż przeszło 200.000 ludzi odebrało sobie życie na całym globie ziemskim.

Na pierwszym miejscu znajduje się... Azja z 80.000 samobójstw. Tak wysoka cyfra i niepożądane pierwszeństwo w tej dziedzinie zawdzięcza Azja największej liczbie ludności ze wszystkich kontynentów, procentowo bowiem wyprzedzają ją inne kraje. Za Azją kroczy Europa z ogólną liczbą 50.000 samobójstw; Ameryka Północna ma do zarejestrowania 30.000 samobójstw, Ameryka Południowa — 15.000, Afryka — 8.000, Australia i Polinezja — 2.000.

W Europie pierwsze miejsce zaj-

muja Niemcy z 13.800 samobójstw, co wynosi przeciętnie dziennie 40 wypadków. Francja ma do zamotowania 6.400 samobójstw, Anglja — 5.000, Włochy — 3.120, Hiszpanja — 8.40.

W Azji pierwsze miejsce procentowo zajmuje Japonja, co do ilości samobójstw, natomiast jeżeli chodzi o cyfry absolutne przewyższają ją Chiny i Indje Brytyjskie. Rekord natomiast samobójstw w proporcji procentowej pobiły w roku 1927 Stany Zjednoczone, w których 26.000 ludzi odebrało sobie życie.

Większą część samobójstw tworzą mieszkańcy miast. Wśród samobójstw przeważają mężczyźni. Na 100 samobójców przypada średnio tylko 30 kobiet. Jeżeli chodzi o wiek, większa część desperatów popełnia zamachy na własne życie głównie w wieku młodym; mężczyźni zatem przeważnie w wieku od lat 16 do 24, kobiety w wie-

ku od 18 do 28 lat. Dwie trzecie samobójców rekrutuje się z pośród kawalerów, wdowców, panien i wdów.

Główną i najczęstszą przyczyną, powodem zamachów samobójczych jest brak zajęcia, nędza, głód, bankructwo, choroba, wreszcie afekt.

Wielka afery poborowa

W PRZEMYŚLU.

Zandarmierja D. O. K. X w Przemyślu wpadła na trop gibrzynie afery poborowej, ze względu na swoje rozmiary niechwytały dotąd w Polsce.

Od szeregu tygodni chodziły wieści o nadużyciach popełnianych przez komisje poborowe w Łańcucie i Przeworsku. Było np. publiczną tajemnicą, że w Przeworsku na 70 poborowych żydów przyjęto tylko dwóch, przyczem uwolnieni odznaczali się przeważnie zdrowiem i fizycznym rozwojem. Śledztwo wszczęte w tej sprawie przez 6 dyon zandarmierji pod przewodnictwem ppłk. Batsza w Przemyślu przy udziale pięciu funkcjonariuszy wydziału śledczego ze Lwowa, pod przewodnictwem komisarza Konarskiego, prowadzone przez kilka tygodni w najgłębszej tajemnicy, dały wprost oszałamiające rezultaty. Stwierdzono, że uwolniono bezprawnie od służby wojskowej kilkaset osób, które potrafiły okupić się hacaczem od 120 do 200 dolarów. W związku z wykryciem nadużyć aresztowano pod zarzutem łapownictwa lekarza-kapitana dra Smigalskiego, oraz lekarzy powiatowych dra Kroka w Przeworsku i dra Serwackiego w Łańcucie. Aresztowano dalej głównych pośredników przy zwalnianiu od poboru w osobach: Krawca i Fensterowej w Przemyślu, oraz kupców Vorsteina i Schneebuma w Przeworsku. Oprócz powyższych aresztowano około 50 osób.

Kacik humorystyczny.

LE TON FAIT LA MUSIQUE.

Jaka jest różnica między konsekwencją a niekonsekwencją?

Konsekwencja: Dzisiaj tak i jutro tak.

Niekonsekwencja: Dzisiaj tak a jutro tak

DOWÓD.

On: Każda bez wyjątku kobieta oponuje!

Ona: To nieprawda!

POCHLEBCA.

— Godzinami mógłbym przysłuchiwać się cudownemu szlachetowi Pani...

— Pochlebco!

— Bynajmniej, proszę Pani; w ustach Pani brzmi każda najgłupsza gadanina jak muzyka!

PROFESOR.

Sekretarka: Co mam zrobić z tym stosem zeszytów, panie profesorze?

Profesor: Uporządkuj je pani podług abecadła i spal je pani!

BOOTH TARKINGTON.

Przedruk wzbroniony.

Egoistka.

(CLAIRE AMBLER).

Przekład autoryzowany Janiny Sujkowskiej.

30)

Claire wybrała najpiękniejszą parę lakierków, takie posiadała i zasiadła na stołeczku koło toalety, włożyła je starannie na nogi.

— Gdzież mnie też zamieszkacie? — szeptała podskrytywana do swych ślicznie obutych stóp.

Jak o tem dobrze wiedziała, zaniosła ją na górny taras, do szpaleru. Ukazała się tam w parę minut później, zarumieniona, z błyszczącymi oczyma, jednym słowem czarująca, z małą czerwono oprawną książką w ręce i po rozejrzeniu się naokoło w obojętny sposób, zdający się wskazywać na to, że nie nic przysłało jej uwagi, usadowiła się na ławce, pod zwieszającą się winoroślą. Siedziała profilem do Anglika, w oddaleniu zaledwie kilku kroków. Nie miała wątpliwości, że ją obserwuje i że wie, iż ona zdaje sobie z tego sprawę. Jej żywe serce było jak szalone, co jej przecież nie przeszkadzało odwracać kartki książki pewną ręką, nawiasem mówiąc bardzo małą i wdzięczną. Nagle, ze spuszczeniem na książkę oczami, zaczęła nucić Pastorałe cichym, słodkim głosem, jakby od niechcienia dla siebie samej, na tyle jednak głośno, żeby on ją mógł usłyszeć.

Przespiewała od początku do końca całą Pastorałe. Rumieniec jej stał się jeszcze ciemniejszy; przysunęła książkę tak blisko oczu, iż mogło się здаwać, że chowa w niej zaplonioną twarzyczkę. Doznała czegoś, czego się nie spodziewała, ogarnęła ją przelotna trwoga, pomimo to odważnie zniżyła książkę i z wolna odwróciła głowę w jego stronę.

Orbison patrzył na nią uważnie z tym ogniem

w zapadniętych oczach, który jej matka określiła trafnie słowami, że wyglądał tak „jakby wiedział, że niewiele już może się spodziewać od życia, ale że ma nadzieję, że mu to niewiele nie przepadnie”.

Przez długą chwilę spoglądali na siebie w milczeniu, wreszcie Claire wstała, podeszła wolno do niego i stanęła u stóp leżaka.

— Cieszę się, że się to panu podobało — rzekła. To było przeznaczone dla pana.

XIV.

Wykonał taki ruch, jakby się chciał uwolnić od koca i wstać, ale dziewczyna postąpiła szybko naprzód, chąc mu w tem przeszkodzić.

— Nie — proszę pana! Mogę tu chwilę posiedzieć?

— Tak — może pani — odparł ze swoim krótkim śmiechem. — Ogólnie biorąc, sądzę, że pani może! — poczem dodał, gdy zajęła krzesło pozostawione przez jego siostrę.

— Z czego się pani cieszy, że mi się podobało?

— Pan nie wie?

— Nuciła pani Pastorałe. Czy to pani miało na myśli?

— Tak, panie Orbison.

— Przypuszczam, że była panu w greckim teatrze, wczoraj wieczorem?

— Dlaczego... — owszem. Byłam.

— Skąd pani wie, że mi się to podobało?

Wskazała ręką na otwarte okno nad ich głowami.

— Tam jest mój pokój. Słyszałam, jak pan rozmawiał ze swoją siostrą.

— Rozumiem — rzekł. — Ale pani właściwie chciała wyrazić mówiąc, że Pastorałe była dla mnie przeznaczona? Przecież pani tak powiedziała?

— Tak.

— To pewnie miało znaczyć, że zamiała ją pani przed chwilą dla mnie?

— Tak — ale ja myślałam o wczorajszym wieczorze.

— Nie rozumiem pani! — powiedział; popatrzył na nią jakby z zakłopotaniem. — Nie znam w Raonie nawet tuzina ludzi, a już z pewnością nikogo, który tak potrafił zaśpiewać Pastorałe. Z wszelką pewnością nie znam kobiety, która by myślała o mnie wtedy, kiedy to śpiewała. Co to ma właściwie znaczyć, panie Ambler?

Claire spojrzała nań z niedowierzaniem i nagle uświadomiła sobie, że swobodny, pełny głos rozbrzmiewający księżycową nocą nad greckimi ruinami mógł się wydawać do tego stopnia częścią czarodziejskiego widowiska, że można go było nie poznać w stłumionym nucienu, w jasny dzień i w innym miejscu, nawet choćby melodia była ta sama. Przejmujący mały dramat, jaki dla niego odegrała, spełnił zatem na niczem.

— Wy, amerykańskie panie, lubicie mistyfikować nas, zwykłych śmiertelników, o ograniczonych władzach umysłowych — rzekł Orbison. — Jakim sposobem ta nieznajoma śpiewaczką mogła śpiewać dla mnie, panie Ambler?

— Ja... Zawahała się. Miała impuls, żeby zawołać: „Ja bylam tą twoją nieznajomą śpiewaczką! że powinnam wiedzieć, dla kogo śpiewałam, nieprawdaż?” Już, już miała na ustach słowa wyznania, ale ich przecież nie wypowiedziała. „Dobrze” — pomyślała. „Nie chciałam zrozumieć, kiedy zadałam sobie trud, żeby ci to podsunąć. Nie będę na tyle banalna, żeby ci mówić. Zgaduj sobie na własną rękę! Mam tajemnicę, której ty nie znasz i to mi daje nad tobą przewagę”. Takie były jej uczucia, zdające się wskazywać na to, że rozpoczęła jakiś spór czy walkę. W samej rzeczy wszystkie jej flirtowe sprawy zawięrały w sobie ten pierwiastek zaczepnej odporności, tak uporczywy, że ostał się nawet teraz, kiedy miała do czynienia z inwalidą.

— Nie odpowiada mi pani — rzekł.

Uśmiechnęła się nieokreślenie.

(C. d. a.)

Coraz częściej czytamy w ostatnich czasach ogłoszenia firm zagranicznych, które zamierzają uszczęśliwić polskiego czytelnika przekładami autorów zeszłego stulecia, dając jakoby książki za darmo, a właściwie pod protektem zwrotu kosztów reklamy i t. p. żądają po 60 groszy od tomu. Zwracamy uwagę przyjaciół dobrej książki, że

BIBLIOTEKA GROSZOWA już od pięciu lat rozsyła BEZPŁATNIE

Dziela najwybitniejszych autorów polskich i obcych
jak: Tetmajera, Dygasńskiego, Struga, Sienimskiego, Winawera, Chojnowskiego, Haloty, Daniłow-
skiego, Mereżowskiego, Tolstoję, Dostojewskiego, Pirandella, Hugo, Flauberta, Wells'a Lon-
dona, Dickens'a i bazezo, Shaw'a w anekdotycznych przekładach Boy'a, Belmonta, Broniewskiego,
Mroczewskiego, Popławskiej, Parandowskiego i t. d. 3475-4

Każdy z nowych czytelników, który w ciągu 10 dni nadesłanie nam załączony, wypełniony kupon, będzie o-
trzymywał bezpłatnie co tydzień 1 tom nowości Biblioteki Groszowej (13 tomów kwartalnie) objętości od
160 — 200 stron stron, łącznie z bezpłatnymi premiami, magazynem i dodatkami dla młodzieży.

Wysyłkę uskutecznią się w kolejniści ogłoszeń, jedynie opakowanie, kosztu reklamy, przesyłki
wymagają zwrotu kosztów w wysokości 75 groszy od tomu, nadsyłanemu w znaczkach pocztowych.

Zamówienie ważne tylko dla kuponów
otrzymanych w ciągu 10 dni

WYDAWNICZO

BIBLIOTEKA GROSZOWA

WARSZAWA, MONIUSZKI 11.

(wyciąć i wysłać) Pieniężny załączać nie należy.

KUPON 450

Niżej podany ścasy sobie otrzymać bezpłatnie nowo-
ści Biblioteki Groszowej — 13 tomów kwartalnie.

Imię i nazwisko

Miejscowość (poczt.)

Ulica, Nr. domu

WYCIENCZENIE BLEDNICE

LECZY
HEMOGEN

przetworzonego

MAGISTRA

KLAWE

ORYGINALNY TYLKO Z FIRMA

KLAWE

WŁOSÓW wypadanie, łupież,
łysienie usuwa
„Esencja Chinowo-Chmielewa” i
„Mydło Chinowo - Chmielewa”.
(z Kogutkiem) Sprzedają apteki
składy apteczne. Główny skład
Apteka Gaseckiego, ul. Freta
Nr. 16. 5277

Kupno i sprzedaż.

Sklep kolonialno-spożywczy dobrze
prosperujący z powodu zmiany
interesu do sprzedania. Wiadomość
administracja Kurjera Zachodniego.
3538-5

Z powodu otrzymania koncepcji res-
tauracyjnej sprzedam piwiarnię
w dobrym punkcie Wiadomość Strze-
mieszycze Sosnowa 505 3576-2

Do sprzedania gospodarstwo 17 mg.
180 pr. dom mieszkalny 3 pokoje
i kuchnia budynki gospodarcze kom-
pletne wszystko pod papą ogród o-
wocowy 65 szt. drzew. Z inwentarzem
żywym i martwym. Wiadomość w
Administracji Kurjera. 3515

Zakopane. — Wielki wybór will i
parcel do sprzedania ma biuro
i nubińskiego, Zakopane telefon 87.
Masyjna Singera do sprzedania. So-
snowiec 3 Maja 28, Kankowski,
stroż wskaze. 3604-2

Hebularz do zelaza 4 metry i 4 me-
try neolowania przez 800 mm.
sprzedam. Warszawa Ugodowa dwa
Lopiedasi. 3605

Uszkody sprzedam naronowj curo-
matyczną rzeczą rzeczą w do-
brym stanie. Nowopogonska 22 St. Ci-
sawski riaski. 3020

Lokale.

Jest do wynajęcia lokal na prowa-
dzenie warsztatu szewskiego, lo-
dowania i dwa magazyny, oraz są do
sprzedania deski gębowe suche i
dwa maszyny szewskie. Wiadomość
kolonja i kiel - Fiełbarna, stacja ko-
lejowa Kankowice. 2520

Panna Kasia

wychodzi zamąż!

Zamąż idzie panna Kasia

Na ślub gości wiele prosi:

Przyjaciółkom koleżankom

O weselu swem donosi:

„Niechaj z wami radość,

dziele.

Wszystkie proszę na wesele,

W brak czasu nie wierzę,

Odkąd RADION sam

pierze”.

Caroni

bieliznę!

Polecamy na sezon bieżący:

CEMENT znanych marek: Grodziec, Wysoka i in.

Papę dachową, Asfalt, Smołę dachową,

lepnik, laki do dachów i konstrukcji carbolineum, oleje,
smary i inne artykuły techniczne, oraz znane z dobroci

Naturalne Mydła „SIŁA”

Hurtowo i drobnicowo. Wybór wielki. Ceny niskie, ści-
śle fabryczne. Mydeł żądajcie we wszystkich sklepach.

3612-3

ZAKŁADY DRUKARSKIE

Tow. „Kurjer Zachodni” S. A.

WYKONYWUJĄ WSZELKIE ZLECENIA
W ZAKRES DRUKARSTWA WCHODZĄCE

KINO „ZAGŁĘBIE”
dawnej
Kino-Teatr „Udziałowy”

Od poniedziałku 25 czerwca 1928 r.

„ZABIŁAM” „Za więziennym murem”

Wstrząsająca tragedia niewinnej dziewczyny — w 12 aktach.

W roli tytułowej **MAGDA SOŃJA**.

Następny program

„S E R C E” „Mała Aneta”

W roli tytułowej

„MARY PICKFORD”.

CENY PRENUMERATY:

Prenumerata miesięczna z odnoszeniem do domu
lub z przesyłką pocztową

3 Zł. 50 gr.

Prenumerata zagraniczna miesięcznie 7 Zł.

Cena egzemplarza 20 groszy.

CENY OGŁOSZEŃ:

Przed tekstem (Pierwsza strona) za wiersz min. 1-tomowy układ 4-szpaltowy 60 gr.

W tekście

W tekście, w kronice

Za tekstem

Nekrolog do 200 wierszy 50% taniej.

Drobne ogłoszenia do 20 wyrazów 10 gr. za każdy wyraz, powyżej
20 wyrazów 25 gr. za każdy wyraz od początku. Najmniej 1 zł.

Matrymonialne 15 gr. za wyraz. Ogłoszenia ozdobne i tłustym
drukem podwójnie. Zagraniczne 100 proc. droższe.

W numerach niedzielnych i świątecznych ceny o 25 proc. droższe.

Ogłoszenia z układem tabelarycznym o 25% droższe.

Za terminowy druk, oraz za przestrzeganie miejsca ogłoszeń,
administracja nie odpowiada.

Każda nowa podwyżka obowiązuje już wszystkie przyjęte ogło-
szenia do zmiany cen bez uprzedniego zawiadomienia.

Sosnowiec: REDAKCJA: Piłsudskiego Nr. 4. Telef. Nr. 64.
ADMINISTRACJA: Dęblńska Nr. 1. Telef. Nr. 73.

Filje i agentury własne: Będzin, Małachowskiego 7. — Dąbrowa, Sobieskiego 8, telet. 1-25. — Zawiercie, 3-go Maja 27. — Grodziec, Będzińska.

Redakcja: **TADEUSZ OPIOŁA**.

Druk „Kurjera Zachodniego” w Sosnowcu. Dęblńska 1

Wydawcy: Sp. Akc. „KURJER ZACHODNI”.